

yeniden

Millî

MÜCADELE

MİLLÎ

EKONOMİ

10 Şubat 1970

2

İlmi Sağ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!**

İnsan varlığının bir başka görünüşü de, canlı varlık olmasıdır. Cansız maddeden canlı varlığa geçiş henüz meşhuldür. Fakat canlı varlığın uyduğu kanunları kısmen bilmekteyiz. Canlı varlığımız yani biyolojik yapımız da biyolojinin kanununa uyar. Canlı varlıklar için değişmez olan doğum, yaşama ve ölüm gibi zaruri geçitlerden geçer. Tek hücreli canlılardan, en gelişmiş canlı nevine kadar hepsinin tabi olduğu biyolojik kanuniyete, insan organizması da tabidir.

«Ayrıca insan, bir ideolojik yapının sahibidir.» dedik. Bu kendisini iman, düşünce, his ve hareketler şeklinde gösterir. İdeolojik yapı kendisini sinir sistemimizin çalışması tarzında gösterir. İdeolojik yapı sinir sistemimizin aracılığı ile tezahür eder. Akıl hastalarının normal düşüncememeleri, hareketlerindeki anormallikler ideolojik yapının normal tezahürüne mani olan sinir sisteminin maddi ve gayri maddi tahribidir.

Sinir sistemimizin hayatı biyolojik ve ideolojik yapının kanunlarına tabidir. Sinir sistemimizin normal işleyişi, dokusunu teşkil eden canlı varlığın sıhhatte olmasına bağlıdır. Sinir sisteminin de, hazım cihazı gibi, biyolojik zarurlara tabidir. Ayrıca psikolojik tesirler de sinir sistemimizi etkiler. İdeolojik telkinlerin veya tesirlerin, sinir sistemimizin işleyişine etkilerinin olduğunu biliyoruz.

İdeolojik yapının tezahür mahalli olan sinir sistemimiz, manevi varlığımızın zaman ve mekan kayıtlarından kurtulmasına imkan verir. Zihnen istediğimiz yer veya zamanda bulunabiliriz. Hiçbir maddi imkanın ulaşamadığı yere veya zamana, zihnen veya hatırlama yoluyla, varabiliriz. Bunlar zihnimizin fonksiyonlarıdır.

Zihnimizin işleyişi ayrı, ideolojik yapımızın tezahürü ve yaşaması da ayrı kanunlara tabidir. Sinir sistemimiz biyoloji kanunlarına büyük nisbette tabidir. İdeolojik yapımız, ideolojik yapının kanunlarına tabidir. Bunları daha sonra göreceğiz.

Şu halde insan; fiziki, kimyevi ve biyolojik varlığı ile kainatın kanunlarına tabidir; Çünkü onun bir parçasıdır.

İnsanı bütün canlılardan ayırd eden ideolojik varlığı ise, ferd ve cemiyet ideolojik yapısının kanunlarına tabidir.

KÂİNAT VE TÂBÎ OLDUĞU NİZAM

Müşahade edilen ve edilmeyen kısımları ile kainatın varlığı bir nizam içinde devam eder. İnsan ilk bakışta, etrafını çevreleyen canlı varlık ve madde dünyasında bazı tesbitlerde bulunur. Güneş, güneş sisteminin kuruluşundan beri aynı hareketi tekrar etmektedir. daima gündüzleri geceleri takip etmekte ve bu hal aksamadan devam etmektedir. Mevsimler aynı intizam içinde birbirlerini kovalamaktadır. Her mevsim kendine mahsus şartlarında beraberinde getirmektedir.

«Kainat ve insanın, değişmeyen bir kanuna uyduklarını» daha evvel ifade etmiştik. Bu kanun yaratılma —varılma—, devam etme ve yok olma kanunu idi,

Canlı varlıklardan insan, ideolojik bir yapı-

ya da sahip olduğu için, biyolojik hayatının bitmesine rağmen yeni bir hayatın namzedidir. Bu hayat, biyolojik hayatın devamı esnasında yapılan davranışların tam bir muhakemesinin yapılmasından sonra kat'i şeklini alır.

Şu halde madde ve canlı varlık —insanın biyolojik yapısı dahil— yaratılma, devam etme ve yok edilme geçitlerinden geçer. Maddenin ve canlı varlığın uyduğu ilk kanun budur.

Ayrıca insan, canlı varlık ve madde aleminde de bir intizam görür. Gece gündüzü takip etmektedir. Mevsimler birbirini kovalamaktadır. Dünya ve güneşin kendilerine mahsus hareketleri durmaksızın devam etmektedir. Canlı varlık için hayat bitince, canlının organizmasını teşkil eden varlık, maddeye dönüşmektedir. Böylece canlı varlıktan cansız varlık doğmaktadır. Madde ise, ilmin izah edemediği bir şekilde, canlı varlığın dokusunu teşkil etmektedir. Böylece canlı varlıktan maddeye, maddeden canlı varlığa gidış ve dönüşler tam bir intizam içinde tekrarlanıp durmaktadır.

Canlı varlığın ve maddenin hayatında tam bir intizam görülmektedir. Madde ve canlı varlık, hareketlerinde, tam bir intizamı göstermektedir. Gündüz ve gece, dünyanın kendi etrafında dönüşünün neticeleri olarak vücut bulmaktadır. Mevsimler, dünyanın güneş etrafında dönmelerinin sonucu olmaktadır. Dünya, binlerce senedenberi, güneşe intizamlı bir şekilde yaklaşıyor ve uzaklaşıyor, Güneş sistemin meydana getiren diğer gezegenler de aynı hareketleri yapıyorlar. Kendileri ve sistemlerinin merkezi etrafında dönüyorlar. Bu dönüşler, bazı küreler üzerinde yaşayan canlılarda hayati tesirler meydana getiriyor.

Hülasa; kainatta seyyârelerin hareketi, canlı varlığın maddeye, maddenin canlı varlığa dönüşmesi kainatın büyük bir intizam içinde hareket ettiğini gösterir.

Kâinat realitesini, daha hassas bir müşahade ile incelersek, şaşırtıcı bir durumla karşılaşırız. Mutlak bir intizam içinde hareket eden kâinat makinası, kainatı teşkil eden, kainatın en küçük parçacıkları ayrı bir hareket seyri içinde bul-

KÂİNAT HAKKINDA YANLIŞ TELÂKKİLER..

Dünya tarihinin başlangıcından beri, insanlar kâinatı izaha teşebbüs etmişlerdir.

Kainatı rasyonel izahın ilk denemeleri Yunanda başlar. Hint, İran, Mısır telakkileri Yunan Felsefi düşüncesine değişik nisbette tesir eder ve Yunan'da kâinatı izah denemesi başlar. Yunan felsefesi, kâinatın izahında, bir ilk Sebep aramaya koyulur. Böylece kâinatın ilk sebebi olarak İde, madde, irade gibi mefhumlar gösterilir. Bu durum bütün felsefi münakaşaların temelini teşkil eder. Felsefe, kâinatın ayrı bir varlığı mâlik, kâdir ve fail olan Allah telâkkisini reddederek kâinatı bir ilk prensiple izaha çalışır. Bu izah monist bir karakter alınca, kâinatı fikir ile ya da madde ile izahın garipliklerine düşülür.

Felsefe sahasındaki bütün kavgalar bu noktada düğümlenir. Kâinatı bir sebebe ırcâ temayülü felsefenin bütün ekollerinin tedavi kabul

etmez hatasıdır. Kâinatın izahını sebebi ırcâ temayülü materyalistler ve ruhçular arasında kavgaya haline gelir.

Ruhçu görüş, kâinatın maddi varlığını bir hayal olarak kabul eder. Görülen ve var olan kâinatı, ide'nin gölgesi diye vehm eder. Ruhçu görüş realiteyi hayal olarak vasıflandırır.

Sistemli ifadesini Plâton'da bulan bu görüş orta çağlarda Yeni Eflâtunilik şeklinde yaşar. 18. asırdan zamanımıza kadar bazı filozoflar da, bu görüşü ihya gayreti görülür.

Aynı görüş, İslâm âleminde de ihtilâflara yol açan bir şekil alır. Ruhçu Panteizm, Batıni telâkkilerin kâinat görüşü şeklinde belirir. Yeni Eflâtuncu görüşler Farabi, İbnü Sina, İbnü Rüşd kanalıyla, Aristo'nun şerhleri ve Kabbala'nın tesirlerini muhtevî olarak etkilerini artırır.

Bu telâkkiler başka bir kanaldan da müessir olmakta devam ederler. Bu saha mistisizm'dir. Bazı mistiklere izafe edilen eserlerde, İdealist veya Materyalist Panteizm en sarıh şeklini alır. Böylece İslâmî bir maske altında saklanan felsefe telâkkileri tahribatlarına devam ederler.

Bu tahribata karşı İslâm âleminin muhtelif yerlerinde devir devir reaksiyonlar zuhur eder. İslâmın bulandırılmadan yaşanmasını temin gayesini güden bu cereyanlar Ehl-i Sünnet reaksiyonlarıdır.

Kâinatın İde ile izahının karşısında, felsefe sahasında materyalizm boy gösterir. Materyalizm, kâinatı vücuda getiren ilk sebebin madde olduğuna kanaatine'dir. «Madde kendi kendine vücut vermektedir» derler. Bu hal ise, açık bir hatadır.

Aklın bir eserin kendi dışında bir sebep neticesinde doğduğunu kabul eder. Bir netice kendini doğuran bir sebebin mahsülü olabilir. Bir sebebin kendi kendini doğurması mümkün değildir. Yani yağmur kendiliğinden yağmaz. Güneş kendiliğinden ışık vermez. Organizma kendiliğinden hareket etmez. Cisim kendiliğinden harekete geçmez.

Fiziğin ilk prensiplerinden biri, bir cismin harekete geçmesi için, bu cisme dıştan bir kuvvetin tatbik edilmesi gerektiğidir. Kâinat ise, çok küçük ve çok büyük parçacıkları ile, tam ahenkli bir hareket içindedir. Bu duruma göre; bir canlı varlığın veya maddenin hayatını temin eden hareket kâinat manzumesinin dışında bir kuvvete zaruri olarak muhtaçtır. Bu kuvvet madde veya onun türevleri olamaz. Zira madde, hareket için kendi dışında bir kuvvete muhtaçtır. Kuvvet mevzuunun, kuvvetin ilk kaynağı olması muhaldir.

Şu hale göre; hareket için kendi dışında bir kuvvete muhtaç olan madde, kâinatın ilk prensibi olamaz. Kâinat, kuvvetin tatbik edildiği ve tahrik edildiği muazzam bir makineye benzer. Kâinatı harekete geçiren ve bir arada tutan kuvvet çekildiği zaman kâinat bambaşka safha başlıyacaktır.

Madde ne kendini yaratmaya, ne de yok etmeye muktedir değildir. Maddenin tahayyül ötesi küçük parçacıklarını bir arada tutan ve hareketlendiren kudrete, madde boyun eğmiştir.

(Devamı gelecek sayıda)

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

Yeniden Millî

MÜCADELE

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı, haftalık, siyasî MİLLÎ DAVA
MECMUASI

CİLT: 1

SAYI: 2

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 29/3

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Milletimizin misli görülmemiş düşüşü ve düşüşün tezahürü olan buhranımız, kendiliğinden doğmadığı gibi, kurtuluşumuz da kendiliğinden olmayacaktır. Milletimizin buhrandan kurtuluşu, cemiyetlerin değişmez kanunları ve tarihin şehadetî ile sabittir ki, kendiliğinden değildir. Milletleri buhrandan kurtaran ancak imanlı ve şuurlu mücadeledir. Mücadele tarihin akışını durdurmağa çalışan gerçek gericiileri tasfiye eden ateşli bir imtihan vasatıdır Mücadeledir ki, ilmen ve aklen sabit zaferi, fiil halinde hakikatleştirir. Mücadele, saflarımızdaki haini ortaya çıkardığı gibi, mü'mini yetiştirir ve yüceltir

Milletlerin kurtuluşu elbette mücadele ile mümkündür. Ancak bu mücadele suursuz, metotsuz, rehbersiz bir mücadele olamaz. Zaferle bitecek bir mücadelenin tarihle belirlenmiş şartları vardır. Bu şartlar bilinmedikçe mücadelenin zaferinden bahsetmek gülünçtür. Buhranımızın sebebi teşhis edilmiştir. Bu sosyolojik zaviyeden, milletimizin ideolojik yapısı ile tezat halindeki ideolojik sistemlerin cebrileşmesinden ibarettir. Türkiye'deki bütün sıkıntıların sebebi Judeo-Grek menseli Kapitalist sistemdir. Buhranımızın mücadele karakteri yönünden sebebi ise, bu gayri millî ve gayri insani sistemin maskesine saklanan beynelmilel yahudiliktir.

Şu halde, Türkiye'mizde buhrandan kurtuluş mücadelemiz, Türkiye'ye çöreklenen istismarçı, beynelmilel Yahudilik ve Yahudiliğin içimize kadar sokulabilen hain artıklarıyla kıyasıya bir savaş demektir. Yukarda belirttiğimiz gibi, bu savaş ne imansız, ne bilgisiz, ne de rehbersiz bir savaştır. Kılavuzsuz yolculuk pişmanlıkla biter. Mücadelemizde kılavuzumuz hisler, heyecanlar, romantik hareketler değil, bütün dünya boyunca cereyan eden siyasî ve askerî mücadelelerin incelenmesinden çıkarılmış umumî mücadele kanunlarıdır. Ancak bu kanunlar islâmın Peygamberinin takip ettiği, mücadele stratejisinin incelenmesiyle tamamlanmadıkça havada kalır. Zira harbin hususî kanunları, cemiyetin psikolojik bünyesine, mücadelenin cereyan ettiği vasata göre değişir. Mücadelemizi sağlam esaslara dayayabilmek için zarurî olan unsurlardan sonuncusu ise, millî tarihimizi dolduran mücadeleleri, objektif ve derin bir tetkike tabi tutmaktır. Mücadelemizi bilerek yapmak, cihan çapında dev güçlerle çarpışmak ancak bu şekilde mümkündür.

Mücadelemizin umumî, hususî ve memleketimize has şartları, yürütmeğe mecbur olduğumuz mücadelenin karakterini belirtir. Bu mücadele hiç bir zümrenin, sınıfın veya şahsın mücadelesi değildir. Bu mücadele doğrudan doğruya MİLLETİN MÜCADELESİ'dir. Ve bu sıfatla diğer vasıflarının yanında MİLLÎ MÜCADELE'dir.

Zamanımız harp teorisyenlerinin ustası Clausewitz, harbin sınırsızlığına ve topyekün bir mahiyet kazandığına dikkati çekmiştir. Ona göre, daha evvelki harpler sınırlı harplerdi. Gerçekte ise, harplerin mahiyeti daima sınırsız olmuştur. Zira idealler, Hz. Adem kadar eskidir. Ve her ideal, hiç bir mania tanımaksızın hakimiyet idesi peşinde koşar. Harplerin sınırsızlığı, 1789 dan sonra harplerde bir karakter değişikliği manasında anlaşılmalıdır.

Gerçekte sınırsızlığı harbin özünde mevcut

tur. Harbin sınırsızlığı bütün milletin maddî ve manevî varlığını, harbe sürmeyi gerekli kılar. Şu izahların ışığında, harbin sınırsız ve topyekün mahiyetini bilerek tatbik edenlerin, muhterem dedelerimizin olduğunu kabulde hiç bir zorluk yoktur. İşte, mücadelenin bu tarzdaki anlaşılışıdır ki, Arabistan yarımadasında doğan İslâmiyeti, bir asır içinde Çin'den - İspanya'ya kadar yaymıştır. Hem de İslam kuvvetlerinin karşısında; askerî, siyasî gelenekleri teşekkül etmiş büyük imparatorluklar olmasına rağmen.

Harbin sınırsız mahiyetini en mükemmel bir tarzda kavrayan Müslüman Türkler, üç kıtaya hakim olabilmişlerdir. Bir İstanbul Fetih hadisesi, bir Mohaç Meydan Muharebesi, ve bir Sırpsındığı zaferi inceden inceye tetkik edilmesi gerekli büyük zafer abideleridir. Bize düşen tarihi zaferlerin heyecanını yaşayarak hislerimizi gıcıkla-mak değil, büyük mücadele ustalarımızın eserlerini tatbik etmek gayesiyle incelemektir.

Harbin «sınırsız mahiyeti ve topyekün vasıf taşıyışı, mücadelemizin karakterini tayin eder» dedik. Zira harp topyekünse, bütün bir milletin hayat kavgası haline gelmiş demektir. Bizim, Beynelmîlel yahudiliğin iğrenç harbine karşı bir tek mücadele yolumuz vardır: MİLLETİN MÜCADELESİ... Zira, yahudi diktası Türkiye'de ancak, milletin tümünün uyandırılması ile, teşkilâtlandırılması ve kendisine rehber olanları kontrol etmesi ile mümkündür.

Milletin buhrandan kurtuluş mücadelesi, Halkın tümünün uyandırılması ve teşkilâtlandırılması ile zafere ulaşacağına göre; mücadelemizin en büyük zafer şartlarından birincisi, MÜCADELENİN MİLLİLİĞİ'dir.

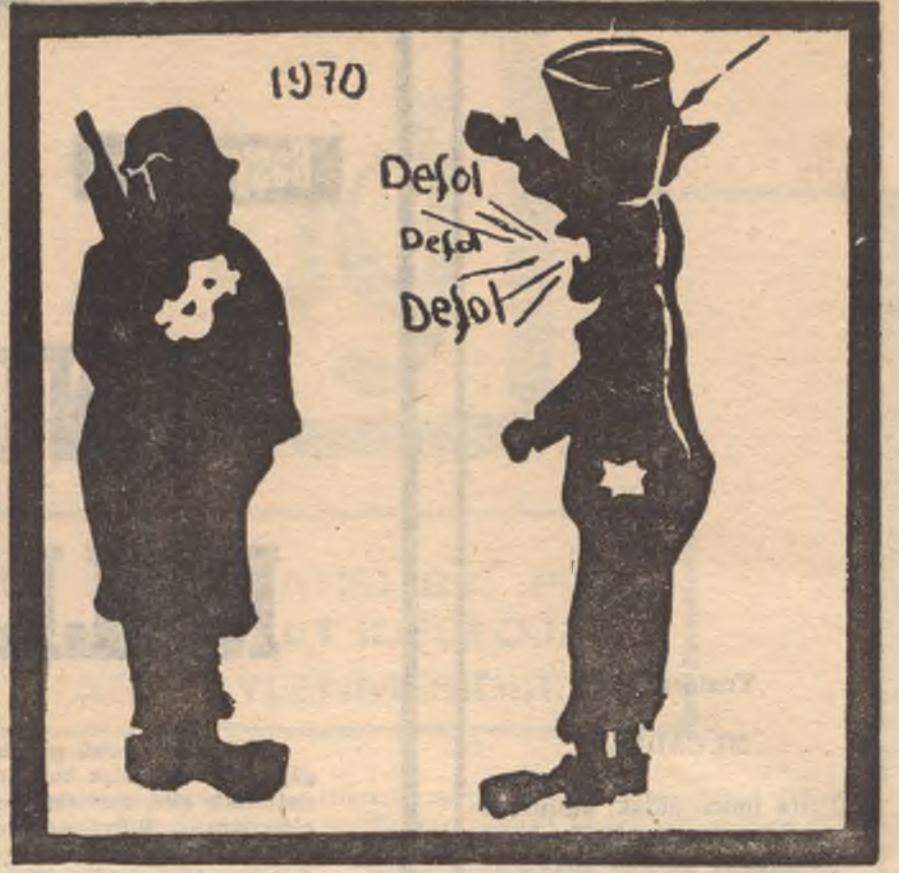
MÜCADELENİN MİLLİLİĞİ, Mücadelenin temeli olarak milleti görmek demektir. Bu, aynı zamanda bir şahsın, bir zümrenin kurtarıcılığına inanmanın nasıl bir zavallılık olduğunu gösterir. Ayrıca Millî Mücadele, mücadelenin zafer şartı olarak kendilerini veya hiziplerini gösterenlerin, ne derece iğrenç yalancılar ve mücadele istismarcıları olduğunu da gösterir.

Mücadelemizin Milliliği zaferin temel şartı olarak bilindikten başka, yeniliği unutulmamalıdır. 1683 ten beri bozgun üzerine bozgun girdabına yuvarlanan milletimiz, ne yazık ki bu tarihten itibaren rehberlerinin kifayetsizliğinden, bazen de ihanetleri yüzünden ya harp meydanlarında yenilmiş, yahut harp meydanlarında zaferi perçinleyen mübarek kanının, karşılığını alamamıştır. Harplerde Mehmetçik daima yenmiş; Diplomasi kaybetmiştir.

Şu anda Türk Milleti, istiklâl harbimizi başlatan Sütçü İmamların, Erzurum ve Sivas Kongrelerinin hazırlayıcısı Sarıklı kahramanların, Çelik Alayların kurucusu Şükrü Hocaların, Antep vaizlerinin başlattığı ve bütün milletin ter, göz yaşı ve kan akıtarak devam ettirdiği mücadeleye; dahili, sosyal, siyasî ve iktisadî neticelerini vermek mecburiyetindedir. Tarih Türk Milletine, bu temel mücadele hedefini göstermektedir.

Tarihi vazifemizi bilelim! Ve Millî Mücadele'yi devam ettirelim!

AYKUT EDİBÂLİ

(Dönmenin Dönekliliği)

Gizlenen gerçekleriyle ikili anlaşmalar

Dünyanın her yerinde Amerikan aleyhtarı gösterileri, akademistler ya tertiplemekte, yahut da istismar etmektedirler. Milli hislerin istismarı esasına dayanan «Anti-Amerikanizm» komünistler elinde bir tahrik vasıtası olmaktadır.

Bugün milletler, fiilen iki kuvvetten birinin tesir sahası içinde bulunmaktadırlar. Avrupa ve Asya milletleri NATO, Demirperde ülkeleri ise Varşova Paktında sıralanmaktadır. Dünya'nın siyasi görünüşü kısaca böyledir.

Son zamanlarda gerek basında, gerekse meclis kürsülerinde konuşulan ve yine milli hislerin istismarı esasına dayanan aktüel konu; Türkiye ve A.B.D. hükümetleri arasındaki «İkili Anlaşmalar» olmuştur. Ancak, bu anlaşmaların gerçek yüzü, cephepleri milletimizden daima gizlenmiştir. Meclis kürsülerinde ise mesele dejenere edilmek istenmiştir. Bu bakımdan biz, «İkili Anlaşmaların doğru tahlili için NATO ittifakının derinliklerine ineceğiz

NATO'YA GİRİŞİMİZDE PSİKOLOJİK HAVA :

Nato'ya girişimizin millet indinde yeri ve kıymeti, komünist olmayan memleketlerle ittifak idi. Zira hayı can ve mal kaybetmiştik. Fedakar bir milliyet. Haksızlığa göz yummamış, haksızlıkların karşısında zayıf olsa da haklıların yanında yer almıştık. Tarihi karakterimiz, savaşlardan yorgun çıkartmıştı bizi... Bunun için ittifak gerekiyordu. Nato'dan başka bir şey beklemiyorduk. Bugün de durum böyledir. Aslında Yahudi politikası tatbik etmeye mecbur Amerika hükümetleri, kat'iyen dostumuz olmamıştır. Ve olamaz. Olsa olsa müttefikimiz olabilir...

İTTİFAKLAR ZİNCİRİ KİMİN HLSABINA ZORLANIYOR?

Bütün bu inanlardan sonra, Türkiye neden ittifaklar zincirinden koparılmak isteniyor? sorusu geliyor aklıma... İttifaksız kaldığımız takdirde durum ne olacaktır? Cevap gayet basittir. Ya komünist kampa dahil olacağız, yahut ta tarafsız kalacağız. Her iki halde de Türkiye süratle komünizm çemberine alınacaktır. Kukla bir hükümetin isteği üzerine gelmiş Rus ihtilâlciler askerleri yani Kızıl Ordu, işi tatbikat safhasına koyar-

caktır. İşte Çekoslovakya... Hürriyet kırıntılarının bir millete fazla görülmesi, «Sosyalizmin temel ilkesine darbe», «Çek Komünist Partisi tarafından Prag'a davet» şeklinde izahı... Görülüyor ki komünizm, bir memlekette Kızıl Ordu kuvve-i ile yerleşiyor ve devam ediyor. Bunu temin için önce siyasi, psikolojik ve Ekonomik bir harbe girişilir. Faaliyetlerin hedefi, Rus sevgisini aşılamak Rus emperyalizmi tehlikesini unutturmak, Rus dostluğuna inandırmak, anti-komünist mahallî ve beynelmîlî güçleri birbirinden ayırmak. Böylelikle İttifaksız kalan milletleri teker teker yutmak.

Şaşırtıcı gerçeklerin Türkiye'de vesikaları pek çok...

«Kaldı ki değişen Sovyet politikası ve Türkiye ile kurduğu yakın ilişkiler gözönüne alınırsa, Sovyetlerin bize saidirmaları uzak bir ihtimaldir» Neden ABD ve Nato'ya karşıyız FKF 1968 Şf 3.

Daha dün el'an Ankara'da Rus Büyükelçisi Groubyakov'un Eimenisan için istediği Kars'ı unutan başka kırak beyinlerde zuhur ediyordu.

«Kaldı ki bugün değişen Sovyetler Birliği'nin temel politikası ilkesi barış içinde bir arada yaşamaktır. Bunu bir aldatmaca saymak, politikadan hiç bir şey anlamamak demektir.» Benice Boran-Türkiye ve Sosyalizm'in sorunları sayfa . 307.

Detiller gösteriyor ki, Türkiye'yi gerek mahallî ve gerekse beynelmîlî anti-komünist ittifaklardan çöme gayretlerinin esas gayesi, komünizme gidişi çabuklaştırmaktır. İttifaklar zincirinden koparılmanız için, en kısa yol ise, millî dâvaların istismar yolu olmaktadır.

İKİLİ ANLAŞMALARDA GİZLİLİK :

Şu an Hava Kuvvetlerimizin en modern uçak tipleri, F-100, F-102 ve F-104'tür. Halbuki bu uçak tiplerini Amerika'nın 20 yıl önce terketmişti. Deniz filomuz küçük Yunanistan ile boy ölçüşemeyecek durumdadır. Bütün bunlar bir yana, Türkiye'ye gönderilen Barış gönüllülerinin ekseriyeti Yahudi asıllıdır. Barış gönüllülerimizin yurdumuzun en ücra köşelerinde sırf eğitimimiz için çaiştiklerini kabul, hanetiz ta kendisidir. Zira ideolojileri bir olmayan milletler asla kardeş olamazlar. Şu halde elbette başka menfaatleri vardır. Tabii ki, ta-

rihi eser kaçıracaklardır... Kafalarımıza gayri-millî kültürleri döktürmek vazifeleridir. Zira ideolojileri böyle emretmektedir.

İLK İKİLİ ANLAŞMALAR KİMLER İMZALAMIŞTI?

İkili anlaşmaların ilki 1947 yılında imzalanmıştır. O tarihlerde CHP yayın organı Ulus, «Bu anlaşmalar ile yeri ve mesut bir devir açılıyor» diye manşet alıyordu. Nitekim 1964 yılı Haziran Kbrıs bunalımı sırasında, sabit başkan Johnson, devrin Başbakanı İnönü'ye gönderdiği mektupta anlaşmaların temellerinin 1947 yılına uzandığını sarıh olarak belirliyordu.

Evet... Yıl 12 Temmuz 1947. Türk hükümeti adına Recep Ferer kabinesi Dışişleri Bakanı Hasan Saka, ilk ikili anlaşmalara imzasını koyarken A.B.D. Ankara Büyükelçisi Edwin C. Wilson'a tebessüm ediyordu.

8 maddelik metnin 5. mad. 3. fıkrasında «Türkiye hükümeti Birleşik Devletlerin muvafakatı olmadan, yapılan Askeri yardım başka gaye ile kullanılamaz» hükmü tereddütsüzce kabul leniyordu. Dönün dostları vesikaları hiç çekinmeden imzalamışlardı. Bugün ise imzaladıkları vesika'ara düşman kesildiler. Nato ve İkili Anlaşmalar aleyhinde Meclis kürsülerinde bar bar bağırıyorlar, fakat iktidar mevzu bahis olunca Almanya'da verdikleri demeçlerde kendi kendilerini çekip ettirir. Demek ki milli hisler, menfaatleri karşısında rahatlıkla istismar edilebiliyor.

MİLLÎ KARAR :

Ne Rusya, ne Amerikan orduları gerçek emperyalizma karşısında ayaklanan milletleri durduramayacaklardır. Milli hislerin kirletilmesine, tarihin her devrinde olduğu gibi milletimiz, müsaade etmeyecektir. Ancak milletin sarıh hâkimiyetini rağmen, mason idarecilerin iktidarı devam ettiği müddetçe İkili Anlaşmalar daima çürük acımsı oturacak, asla ilk siyasi mevzu olmayacaktır. Bağrısızlıktan bahsederken boğazlarını yırtanların ilk vazifesi, mason hâkimiyetinin darbelemesi ve yıkılması olacaktır. Bunu oeklemek hakkımız mıdır? Elbette... Ama kimden? Ancak millî bir programla iş başına gelmiş, imzaladığı her anlaşmanın esas temelini millî menfaatlara dayandıran, millî bir devletten...

İhanet kasırgası ve Ortadoğu Teknik Üniversitesi

Bütün Orta-Doğu ülkelerinde, gerçek emperyalizmin yerleşmesi ve güçlenmesini temin maksadıyla bu ülkeler içinde stratejik bir mevki işgal eden Türkiye'de, temelinde materyalizm yatan emperyalist kültürlerin telkin ve tedrisi gerçekleştiriliyordu. Bu ihanete, Devletimizin dinamitlendiği seneler otar 1839 yıllarında başladı. Daha sonra 1863 yılında, İmparatorluğumuzu parçalamak gayesiyle faaliyet haline geçirilen Robert Kolej vasıtasıyla Devletimizi, Balkanlar'dan itibaren saracak olan bir ihanet kasırgası estirildi.

Atalarımızdan kalma ne kadar değer varsa, tavandan temele bir yıkıma tâbi tutan bu ihanet kasırgası, daha birçok yabancı müesseselerin tahrikiyle yükselişke yükseldi. Nihayet siyasi, iktisadi ve kültürel buhranların zirveye tırmanmağa başladığı son senelerde bu kasırga, O.D.T.Ü.'nin sinsi hücrelerinde gizli bir cereyan halinde dolaşmak imkânını buldu.

KAYNAYAN KAZAN

Son günle de, gazetelere akseden yönüyle ODTÜ'si tarı bir fesat kazanı haline getirildi. Rektörlük seçimlerini bahane ederek hareket etmek imkânı bulan solcu ajanlar, gerçekte, gerçek emperyalizmin başka bir âleti olan Amerikan ajanlarının çöpleriyle parçalanmış kimselerdir.

Türkiye'de gayri-millî kültürlerin tam bir emperyalizm tesis etmesi için Amerikan kapitalizminin telkini ve yardımıyla faaliyete geçirilen ODTÜ'si, bir nütevelli heyetin idaresi altına verildi. Bundaki gaye, «bir eğitim müessesesi, eğer halk temsilcilerinin yönetiminde olursa daha başarılı neticeler elde edilecektir» düşüncesi idi. Bu ise, halk temsilcisi olarak seçilen heyetin tam bir kontrol altında bulundurulabilmesi için Amerika'nın çirkın oyunlarından başka birşey değildi. Böylece, ilk Rektör olarak iş başına getirilen Kemal Kurdaş, kendisine verilen direktifler gereğince ODTÜ'sini kaynayan bir kazan haline getirmesini bildi ve hiç bir hareketinden hesap sorulmadan ihanetleriyle başbaşa bırakıldı.

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİNDE KİMENLER.

Kurdaş'tan bosalan yere, yeni kimenlerin yetiştirilmesi gerekiyordu. Bunun için de bir taraftan Rus ajanları, diğer taraftan Amerikan ajanları yeni seneryolar hazırlığına giriştiler. Aynı yerden emir alan iki şef, ekiplerini sahnede karşılaştıracak ve öyle de oldu. Bir takım dala-vereli temaslar sonunda Rektörlüğe getirilen Mustafa Parlar, bir gün sonra istifa etmek mecburiyetinde kaldı. Solcular Parlar'ı Kurdaş'ın sağ kolu olarak görüyorlardı. «Yaptıkları formlarda Parlar'ı Devrimcilere karşı hareket eden adam olarak anlatıyorlardı. Üniversite'de Parlar Rektör olursa devrimcileri sindirecekti.»

MEHMETÇİĞİN HAYSİYETİ

Bu sebeple, Parlar aleyhinde harekete geçen Sosyalist maskeli ajanlar, Rektörlük forsunu yarıya indirerek, Genel Kurul toplantısından çıkan Parlar'ı çürük yumurta yağmuruna tâbi tuttular. Parlar ise, kendisine verilen imkânlardan istifade eden bir adam pozuyla Mehmetçiklerin arasından hiç bir şeye maruz kalmadan geçti ve olan, Mehmetçiğe oldu. Solcuların çürük yumurtaları, hedef olarak Parlar'ı koruyan jandarmaya isabet ettirildi. Milletin bekçisi Millî Orduyu cephelerine almak için her fırsatta göstermelik hareketlerde bulunan solcu militanlar attıkları yumurtaların Mehmetçiğe isabet edeceğini bildikleri halde, bu hiyaneti işlemekten çekinmediler. Bu hâdise, üzerinde durulması gereken bir mesele iken, mesullerin sustuğu görüldü ve Mehmet'in kirlenen haysiyeti, kırılan gururunun hesabı sorulmadan geçirildi. Fakat, şu satırlara geçen bu hâdisede, bütün mesuller bir bir hesap vermeye hazırlansınlar. Zira, tarihin ve milletin mahkemesi kendilerinden ağır hesap soracaktır.

ZORAKI İTİRAF

Bütün bu olanlardan, güya rahatı kaçan Parlar, Gayri-millî sistemin verdiği afyon uykusundan bir an kendini kurtarabildi ve elinde oluyarak şu itirafta bulundu: «Artık konu bir eğitim konusu olmaktan çıkmış, millî emniyetimizi tehlikeye sokar bir istila hareketi haline gelmiştir. İlgilere önemle duyurulmasını millî bir görev saymaktayım.»

Oysa, kendisine bu tecavüzleri yapanlar, bizzat kendisinin yetiştirmeye çalıştığı insanlardı. Her gün milletin cinine, devletine ve kültürüne tecavüzler yapılırken susan, fakat şahsına yapılan tecavüzlere tahammül edemeyen Parlar, nasıl oldu da «millî bir görev»den bahsedebildi.

Amerika'da öğrenim yapmış, kuruluşundan beri ODTÜ'nde Mühendislik Fakültesi öğretim üyeliği yapmış ve sonra aynı fakültenin Dekanı olmuş, bu arada bir hayli emek vererek Üniversiteye hizmet ettiğine kanı olmuş olan Parlar, işte, yetiştirmeleri ve beslemeleri tarafından kapı dışarı ediliyordu.

ORTA D. TEKNİK ÜNİVERSİTESİNDE KOMİTACILAR YETİŞİYOR

Parlar'a hatırlatalım ki, mesele bir eğitim konusu olmaktan çıkmamış, aksine yıkım faaliyetleri eğitim konusu olarak işlenmiştir ve işlenecektir. Yüz sene önce, Balkanları, Devletimizden koparmak için Robert Kolej'de nasıl Bulgar Komitacıları eğitilmişse; bugün de aynı hain eller tarafından ODTÜ'nde, Türkiye'yi parçalamak isteyen solcular, Doğu topraklarımızı Rus-

(Devamı 10. sayfada)

Koalisyon gerçekleşiyor mu?

Günlerce devam eden dedikodulardan sonra nihayet AP bünyesinde millete bağlılığı ile bilinen bir grup milletvekili daha Genel İdare Kurulu üyeliğinden istifa ettiler. İstifa ettiklerini açıklayan, Sadettin Bilgiç, Faruk Sükan, Mehmet Turgut ve diğerleri bilindiği gibi partinin en buhranlı günlerinde, milletin en ümitsiz olduğu devirlerde, milletin iradesini temsil ettiği için bu partiyi bırakmamışlardı. Bütün eksiklerine rağmen, milletin değerlerine saygı gösterip bağlı olmaları, onları bütün beynelmîlî güçlerin istemedikleri adam haline getirmişti. Ve bugüne kadar olan çalışmalar, bu neticeyi meydana getirmek için tertiplenmiştir.

NİÇİN İHRAÇ?

A.P. temel itibarıyla millî fakat idareci kadro itibarıyla mason localarından talimat alan direkt yahut endirekt yollarla beynelmîlî yahudiliğe ve onun ajanlarına hizmet ettirilmek istenen bir partidir.

Milletin uyanışı sağın gittikçe şuurla ve imanla teşkilatlanmaya doğru gidişi, gerek Millet düşmanlarını gerekse içimizdeki ajanlarını ürkütmekte idi. Millet senelerdir yapılan tahribata rağmen ideolojisine, vatanına ve değerlerine bağlılığını son hâdiselerle isbat etti. Bu son hâdiseler millet düşmanlarının çalışmalarının semere vermediğini gösterdi. Bunun karşısında sun'î bir sağ-sol çatışması ihdas eden ve körükleyen öcçülmîlî güçler, Millî uyanışı durdurmak için sağ-sol çatışmasını mesele ederek büyük bir terör ve şekli bir sol düşmanlığı yanında sistematik bir sağ sindirme hareketine girişti. Reyleri ideolojik değerlerine bağlı olan bu millettten o'arak iktidara gelen bu partinin başkanı «Teokratik devlete karşıyım» derken yine «nun sözcüsü Kefet Sezgin biz «sola karşı olduğumuz kadar aşırı sağın da o derece karşısında» diyor ve millete olan düşmanlığını söylece ilân etmiş oluyordu. Bu beyanatlar yanında sağcılar mahkûm ediliyor, fakat sağ bütün şiddetiyle büyüyordu. Bu uyanışı durdurmak lâzımdı.

Sağ sindirmek için plânları yine beynelmîlî yahudilik hazırladı ve tatbikat safhasına koydu. Sağ sindirecek milletin uyanışına mâni olacak bir iktidar kurulumadan, beynelmîlî yahudiliğin maşası mason iktidarının ayakta durması mümkün değildir. O halde yapılacak iş sağ, milleti mankum edecek, sola her ne suretle olursa olsun, gelişme ve kuvvet kazanma imkânı verecek bir iktidara ihtiyaç vardı. Bu, koalisyon-dan başkası olamazdı.

İşte oynanan oyun ve varılmak istenen netice budur. Huzursuzluk arttırılacak, bütün anti-siyonist guruplar tasviye edilecek, sonunda senelerce millete en şen'î zulümleri reva gören eskimiş fakat kurt politikacı İnönü ile birleşerek koalisyon kurulacaktır. Daha önce masonluk ve onun bası norganları, İnönü-Bayar yakınlaşmasının zaruri olduğunu umumî efkâra kabul ettirmeye uğraşıyor ve dünya yahudiliğinin emirlerini yerine getiriyordu. A.P. nin alt kademesini parçalama teşebbüsü semere vermedi ve koalisyonla Demirel'in seçimi kazanmak istememesine rağmen güldü. Çünkü milletin sağ duyusu koalisyonun hangi felâketleri getireceğini biliyordu. Seçimi kazanmak istemeyenlere rağmen, millet rcyini A.P. ye verdi ve iktidara getirdi.

Beynelmîlî yahudilik ve onun maşaları mutlak koalisyon istiyorlardı. Zira millî uyanış durmuyor, gittikçe büyüyordu. Nihayet son çare bu günlerde tatbik edilen plânı sahneye koymak oldu. Bütün bu günlerdeki hâdiseler meydana geldi. A.P. içindeki milliyetçileri karşı cepheye alma ve onları tasfiye. Ondaki sonraki iş çok daha kolay olacaktı. 1970 bütçesine 72'er kırmızı oy verdiler. Ne payalım biz de koalisyonla gümek mecburiyetinde kaldık» denecek ve kendilerine daha önce verilen talimat yerine getirilecek, koalisyon plânı tatbik edilmiş olacaktır.

KOALİSYON NE GETİRİR?

Daha önce de belirttiğimiz gibi koalisyon millete ancak felâket getirir. Çünkü; Türkiye'de beynelmîlî yahudiliğin en rahat bir şekilde soygun yapabilmesi için komünizmin mutlak yerleştirilmesi lâzımdır. Komünizmin gelmesi için de en zaruri ortam koalisyondur. Çünkü bütün komünistleşen ülkelerde aşağı yukarı ay-

(Devamı 10. sayfada)

O.D.T. Üniversitesinin önünde askerler.

ORTA DOGUDA

Beynelmilel Sionizmin

Yeni Oyunları

**İMPARATORLUĞUMUZUN
YIKILIŞINDAN BU YANA MAZLUM
MİLLETLER...**

Büyük devletimiz, içindeki hainlerin ve beynelmilel millet düşmanlarının kompoları neticesinde yıkılınca eski tebası İslâm milletleri sahipsizliğin feci girdabına yuvarlandılar. Gerek Osmanlı Devleti ve gerekse bu ülkeler içinde menfi ırkçılığı körükleyerek parçalayan bu hain kuvvetler şimdi onların başına kolaylıkla kullanabilecekleri maşa adamları getirmişlerdi. Politikadan habersiz, Milletinin ideolojisinden uzaklaşmış ve gününü gün etmek isteyen bu insanlar, milletlerinin menfaatlerini koruyamazlardı ve koruyamadılar. Allah kendilerine dünyanın en büyük nimetlerinden birisini vermişti: Petrol...

Bu madde, zalim devletlerin ağızını sulandırıyor ve emperyalist arzularını gıcıkliyordu. Fakat bu arada yok edilmesi lâzım gelen daha başka milletler vardı. İşte bütün bu milletleri, zalim devletlerin arasında paylaşmak icap ediyordu. 1945 Yalta konferansında bu da başarıldı. Bu paylaşmada Orta Doğu, İngiltere, Amerika ve Fransa'nın hissesine düştü. Bu üç devlet ideolojik yapılarını sonra belirteceğimiz, B.P. SHELL ve Mobil Oil petrol şirketleriyle bunlara bir ahtapot gibi çöreklendiler. Fakat bütün bunlar bir şeye hazırlık idi. Yani bu devletler birer öncü kuvvetti. Esas dönen dolap kimin hesabına idi? Bunu 1948 de devlet olarak İsrail'in teşekkülüyle anlayabiliyoruz. İsrail Beynelmilel Yahudi teşkilâtının bir üssü ola-

Fransa'nın Libya'ya verdiği Mirage uçakları. Millî devletlerini ve millî ekonomilerini kurmamış İslâm milletlerinin hazin tablosu.

rak teşekkül ediyordu.

**GERÇEK EMPERYALİSTLERİN
İSLAM MEMLEKETLERİNDE
TEZGAHLADIKLARI OYUNLAR**

Artık beynelmilel Yahudilik birinci hedefine ulaşmıştı. Şimdi diğer hedeflere doğru adımlamak icap ediyordu. Yani kapitalizmin vazifesi bitmiş gibi görünüyordu. Bu ülkelerde daha başka akımlar meydana getirmek lâzımdı. Karar derhal uygulanır ve sosyalist akım hızlandırılır. Yani Sionizmin Rusya kolu harekete geçer. Bundan sonra Orta Doğu bir kaynar kazan olmuştur. Gün aşırı ihtilâl olmaktadır. Halk büyük bir huzursuzluk içinde ne yapacağını bilmez bir durumdadır. İhtilâller birbirini kovalarken bu güne kadar gelinir. Bu gün ise durum kelimenin tam manasıyla fecidir. Irak'ta birkaç gün önce bir ihtilal teşebbüsü olmuş fakat bastırılmıştır. Simdi tam bir komünist olan Hasan El Bekr başta. Suriye de Komünist Attasi bulunuyor. Ürdün'ün başında Kral Hüseyin gibi karısı İngiliz olan bir İngiliz ajanı, Lübnan'ın başında Charles Helow adlı bir hristiyan, Mısır'da Rus kuklası Nasır, Cezair'de komünist Bumedyen, Tunus'ta Habib Burgiba adlı bir mason iktidardadır. Bunların durumunu derinliğine incelemeyi daha sonraki yazılarımıza bırakarak esas konumuz olan Libya'ya dönelim.

LIBYA'NIN TRAJEDİSİ

Libya Akdeniz'in güney kıyısında yer alır. Bir tarafı denizle alâka kurarken diğer sınırı çöle doğru açılır. En büyük gelir kaynağı Petroldür. Buradaki petrolün dünyanın en kaliteli petrolerinden olduğu bilinmektedir. Çünkü gravitesi çok yüksektir. Yer altı maddeleri 1959 da işletilmeğe başlanmıştır. Şimdiye kadar 150 milyon ton petrol çıkarılmış, 5,5 milyar Frank gelir elde edilmiştir. Petrolü İngiliz ve Amerikan şirketleri işletmektedir. En büyük petrol şirketleri İngiliz menşeli BRITISH Petrol ve SHELL'dir. Amerika'nın en büyük şirketi ise Esso şirkettir. Bunlardan başka 18 tane daha, küçükü büyükü şirketler mevcuttur.

Fransız şirketleri buraya 1967 de ancak girebilmiştir. Ve Libya'nın millî şirketi Lipeteo ile ortaklık kurmuştur.

Libya'da Kral İdris 1 Eylül 1969 da yapılan bir darbe ile düşmüş yerine ateşli bir arap ırkçısı olan El Kaddafi geçmiştir. İdareciler önceleri getirecekleri rejimin sosyalizm olduğunu açıklamış olmalarına rağmen halkın tepkisi onları geriletmiş ve sosyal adaletçi bir rejim kuracaklarını ifade etmişlerdir. Fakat durumlarını sağlamlaştırınca ne yapacaklardır? Burası endişe vericidir. Yapılan bir anlaşmada, İngilizler buradaki üslerini kaldıracaklar ve son askerleri 31 Mart 1970 de Libya'dan çıkmış olacaktır. İngilizlerin Libya ile yaptığı an-

Libya'da kraliyeti deviren beynelmilel Yahudiliğin kuklası KADDAFI

laşma 1973'e kadar devam edecekti. Niçin daha önce böyle bir uzlaşma yolunu tercih ettikleri düşünülmesi gereken bir konudur. İngilizler BP ve Shell şirketlerinin durumunu tehlikede görmüşler ve onları korumak için böyle bir anlaşmayı tercih etmişlerdir. Bilindiği gibi BP nin sahibi Samuel Henri Deterding adlı bir yahudidir. İngiliz nâkûmetini harekete sevkeden amil de İngiliz yahudiliğinin hükümete baskısıdır. İngilizlerin boşalttığı yeri kimler dolduracaktır? Son olaylar bu meseleyi izah etmiştir.

**FRANSA'NIN LIBYA'YA SATTIĞI
SİLAHLAR VE İSİN İÇYÜZÜ**

Libya Fransa'dan 100 adet Mirage uçağı alacaktır. Bilindiği gibi daha önce Libya 9 tane Amerikan F-5 tipi uçağı sahipti. Elinde üç tane de Fransız hücumbotu vardı. Fransa'dan başka 10 tane Amerikan Starfighter tipi ve 50 İngiliz Chieftain tankı alacağı söylenmektedir. Demek ki Libya askerî bakımdan İngiltere, Fransa ve Amerika ile ilgili kurmaktadır. Diğer Orta-Doğu ülkelerine de bir göz atarsak; Amerika, İngiltere ve Fransa'nın bu ülkelere de silah sattığını tesbit ediyoruz. Bunun yanında, Rusya El Kaddafi'nin yakın arkadaşı Nasır'a, Attasi'ye, Hasan El Bekr'e silah satmaktadır. Amerika ve Fransa aynı zamanda İsrail'i silah bakımından beslemektedir. Nixon İsrail'i askerî bakımdan Araplar'dan üstün durumda tutmak istediğini açıklamıştır.

**MİLLET DÜŞMANLARI BİR VÜCUT
GİBİDİR**

Amerika'nın, İngiltere'nin, Fransa'nın ve Rusya'nın hem Araplara hem de Yahudilere silah vermesinin manası nedir? Birbirine düşman (!) olan Amerika ve Rusya niye aynı devletlere silah vermektedir? Bütün mesele burada düğümlenmektedir. Amerika, Rusya, Fransa, İngiltere ve bunlara yön verme durumunda olan beynelmilel yahudilik bilmektedir ki, İslâm ülkelerinde yönetici kadrolar kolaylıkla kiralanabilecek, iradesiz ve iktidarsız insanlardır. Asırlardan beri düşmanların yaptığı tahribat, tetiği çekecek parmağı hükmeden dimağı öldürmüştür. Halk ne için savatışının farkında değildir. Yani bu zalim devletler bilmektedirler ki, büyük paralarla satılan bu silahlar Arapların işine yaramayacaktır. Nitekim altı gün harbinde İsrail Mısır'ın elinden 120 tankını kolaylık-

la almıştır. Birkaç gün önce de bir radarını kaçırmıştır.

İSE YARAMAZ SİLAHLAR...

Fransa'nın Libya'ya 800 milyon franka sattığı Mirage'lerin durumu daha gariptir. Bir kere Libya'nın hiç pilotu yoktur. Daha önce Amerika'dan satın aldığı 9 uçağı çalıştıran pilotlar darbeden sonra El Kaddafi tarafından tevkif edilmişlerdir. Mirage'ları faal hale getirebilecek teknisyen, pilot v.s. yi Fransa'nın yetistireceği mesuller tarafından ifade edilmiştir. Yani bu uçaklar Fransız terbiyesinden geçmiş pilotlar tarafından işletilecektir. Fransa, Mirage anlasmasına şu şartı da koymuştur: Mirage'lar Libya'dan başka devlet namına kullanılmayacaktır. Veva İsrail'e yakın bir hava alanına indirilmevecektir. Üstelik bu uçaklar önümüzdeki dört sene içerisinde teslim edilecektir. Mirage'ların bu kadar garip durumu yanında, Fransa el altından İsrail'e beş hücumbotunu kaçırtmıştır. Mirage meselesinde Libya'nın hiçbir kazancı olmadığı mevdandadır. O halde kazancı olan kimdir?

SİLAH SATIMININ MANASI NEDİR?

1 — Fransa: Zira Fransa bu vesile ile Libya'nın petrollerine el atabilecektir. Fransa yöneticilerinin açıkladığına göre burada petrokimya endüstrisi ve gemi tezgahları kurulacaktır. Zaten Mirage satışından büyük kâr temin etmektedir.

2 — İsrail: Bu vesilelerle İsrail, dünya kamu ovunu kendine çevirebilmekte ve yanacağı yeni hivanetlere zemin hazırlamaktadır. Bu noktada Sionizmin en tesirli harp vasıtası olan basın, üzerine düşen vazifevi ifa etmektedir. Hücumbotlar kaçırılmıştı; bu İsrail alevhtarı bir durum meydana getirecekken Mirage meselesi ortaya sürülmüş ve öbür hadise kapatılmıştır.

FRANSA, İNGİLTERE VE AMERİKA'NIN POLİTİKASI KİMİN ELİNDE?

Amerika, İngiltere ve Fransa'daki yahudi ve mason tröstü altındaki basın Fransız politikasına hücumu başlamıştı. Gerçekte, hücum bu politikaya değil; gerek Fransa'da ve gerekse diğer ülkelerde mevdana gelecek yahudi aleyhtarlığına idi. (Aslında Fransa'nın, İsrail alevhtarı bir politika izlemesi imkânsızdır. Zira yahudi matbuatının ifade ettiği gibi Fransa'nın üç bakanı her seve rağmen vahudidir. Mesela savunma bakanı olan Michael Debre bir haham çocuğu. Dışişleri Bakanı Maurice Schumann bir vahudi dönmesi, ve Leo Hamon hem komünist hem vahudidir. Bilindiği gibi Georges Pompidou Rotchild'lerin genel müdürü idi. Rotchild ise Fransa'daki vahudi teşkilatların koordine eden bir adamdır. Mesela: İngiliz, Amerikan ve Fransız basınında o günlerde şu masetler okunmuştur: «Combat»nın birinci sayfasında kocaman harflerle Fransa için «Mürted» tabiri kullanılmış, bir başka yerde «havasızlık» ve «bezirganlıktan» bahsedilmiş, bazen de bu «cılgnlık» olarak vasıflandırılmıştır. Bu arada İslâm ülkelerine de veteri kadar saldırarak dünya efkârı umumivesni kendi lehine çevirmiştir. Libya ise Mirage'ları almakla büyük bir zafer temin ettiği düşüncesindedir. Fakat...

LIBYA VE MIRAGE HADİSELERİNİN VERECEĞİ DERS:

İnsanların en geç idrak ettiği şey devle idaresinin gafletle bağdasmayacağı hususudur. İdeolojisi farklı olan milletlerin dost olamayacağı anlaşıncaya kadar İslâm ülkelerinin perisanlığı devam edecektir. Sağlam bir ideolojiye sahip olmavan devletlerin iktidarı da devamlı olmavacaktır. Mazisinden koparılan milletler atışından ümitvar olamazlar. İşte İslâm ülkeleri bunun ıstırabını çekiyor.

Federal Nijerya'nın başkenti Lagostaki bir konferans sırasında Gowon. Gowon müslümanların desteği ile işbaşına gelmiş bir protestandır.

BOZGUN: Fransız politikasının tezgâhladığı, Yahudi ve Vatikan'ın desteğini kazanan, Ojukwu, beraberinde üç ton eşya kaçırmak suretiyle mazlûm milletlerin hırsız başbakanlarından biri olduğunu isbat etmiştir. Zira emperyalizmin her ajanı hırsızdır.

Biafra Efsanesi ve gerçek

Son günlerde bütün gayri millî basınının mesele yaptığı bir hadise vukubuldu. Papa VI Paul'un sloganlarını azami gayretle aksettirmek isteyen satılık basın, aktörleri Nijerya ile Biafra olan bir trajedi hazırlamak istedi. Ve Biafra'ya ağıtlar dök-tü. Bu propagandanın yanılttığı zihinler vardır diye düşünerek aziz milletimize meselenin gerçek yüzünü arz etmek istedik. Mesele çok yönlüdür: Bir bakıma dünyayı kontrolü altında bulundurmak isteyen devletlerin politik harbini ifade ederken, diğer taraftan yavuz hırsız ev sahibini suçlu çıkarır hikâyesini hatırlatmaktadır. Hâdiseyi biraz temelden alarak inceleyelim:

NİJERYA BİR İSLAM MEMLEKETİDİR

Nijerya Afrika'nın Gine körfezi kıyısında 60 milyon nüfuslu büyük bir İslâm ülkesidir - Afrika'nın en fazla petrol çıkaran devleti olup diğer madenler de ülke ekonomisini büyük bir şekilde etkilemekte, kaly, kauçuk, kakao, araşit vs. zenginliğini artırmaktadır.

Nijerya tarklı kabilelerden meydana gelmiştir. Yaraubalar, Haoussalar, İbolalar en belli başlı kabilelerdendir. 1960 senesinde İngilizlerin siyasi boyunduruğundan kurtulur. Fakat İngilizler ekonomik haki-miyetlerini devam ettirirler. Ülkenin büyük bir kısmı Müslümandır. Hristiyanlık propagandası istenen neticeyi vermemiş ve ancak küçük bir grup olan İbolalar Hristiyanlaştırılabilmiştir.

FRANSA VE NİJERYA

Burada Misyonerlik faaliyetini Fransa yürütmüştür. Dolayısıyla İbolaların insiyatifi Fransa'nın elinde idi. O zaman Federal devletin başında Ebubekr Tavafa Baleva bulunuyordu. Gerek İngilizler, gerek Fransızlar Müslüman Nijerya Cumhuriyeti'nin devamlı kuvvetlenmesinden endişeleniyorlardı. İngilizler menfaatlarının ilerde engelleneceğini düşünüyor; Fransa da Nijerya petrolleri üzerinde söz sahibi olmak için sızmalar yapmak istiyordu. Bu sebeplerle İngilizler ve Fransızlar İbolaları teşkilatladılar.

İNGİLTERE'NİN İHANETİ

Ve 1966 da hristiyan İbolalar isyan ettiler. İbo subayları başlarında Agüivi İronsi olduğu halde Müslüman Ebubekr Tava-

fa'ya suikast yapıp şehit ettiler. Derhal İngilizler harekete geçerek Nijerya'nın başına Yakubu Gowon'u getirdiler. İngilizlerin arzusu yerine gelmişti. Zira Gowon tamamen İngiliz politikasının dümen suyunda gidecekti. Aslında Gowon eskiden müslüman gözükersen müslümanları aldatan ve sonradan koyu bir protestan olduğu anlaşılan bir kimsedir. Eski nişanlısı Edith İke adlı bir İngilizdir.

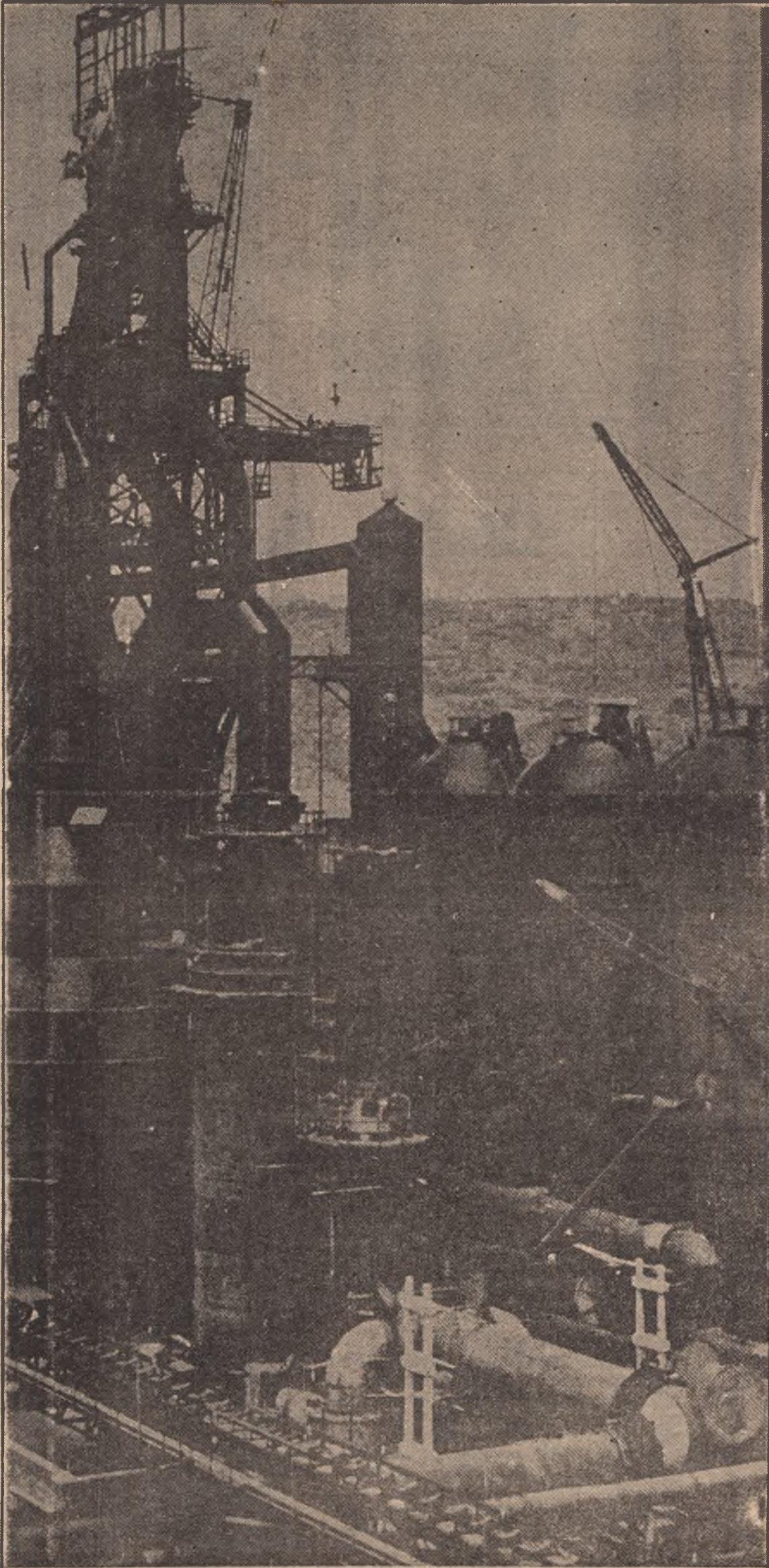
İngilizler böylece hedeflerine ulaşınca sıra Fransa'ya gelmişti. Fransa İbolaları devamlı tahrik ederken Haoussa'lar da öldürülen başkanlarının ve subaylarının intikamını almak için harekete geçer ve İbolardan bir kısmını öldürür. Hadise bir müddet için kapamır. Bu arada De Gaulle Biafra'nın ayrılması faaliyetini hızlandırır ve ortaya Ojukwu çıkarılır. Ojukwu, 30 Mayıs 1967 de doğu bölgesinde Nijerya'ya meydan okur. Bir Biafra devletinden bahseder. Bu arada Amerika ile Fransa da meseleyi körüklerler. İngiliz politikası ile Fransız politikası birbiri ile çarpışmaya devam eder. Fransa'nın politikası İbolaları; İngiliz politikası da Gowon'un adamlarını ve birkaç zavallı müslümanı kırdırmaktadır.

Üç yıl fasıllı bir şekilde devam eden savaş sonunda Ojukwu mağlup olur. Biafra'yı terk ederek yanında 3 tonluk eşya ile dağa çıkar. Savaş, Gowon'un dolayısıyla İngilizlerin zaferi ile neticelenir. Bundan sonra ne olacaktır? Bunu zaman gösterir. Fakat Gowon genel kurmay başkanı müslüman Hasan Kathina'ya büyük değer ver-

(Devamı 10. sayfada)

Nijerya haritası

Ereğli Demir-Çelik yüksek fırını

Milli ekonomimizi nasıl tahrip ediyorlar?

Millet Ekonomisinin son günlerde karşılaştığı en büyük sıkıntılardan biri demir sıkıntısıdır. Bu sıkıntı kendisini, birçok sahalarda hissettirmektedir. Piyasada demir bulmanın imkânsızlığı yanında demir fiyatları eski fiatlara nazaran fevkalâde artmış ve eski fiyatların dört beş misline fırlamıştır.

Demir fiyatlarında bu süratli fırlamalar, bütün millet hayatını ve milli ekonomimizi büyük nisbette sarsmıştır. Bilhassa demirle iş vapan küçük esnaf, inşaatı olan dar gelirli vatandaş demir işleyen imalat-hane ve fabrikalar son derece müşkül durumlarda kalmışlardır. Bunun yanında demirle alâkan iş kollarında da huzursuzluk kendisini göstermiştir. Sınai hayatımızın temel maddesi olan demirin, piyasada bulunamayışı veya fahiş fiyatlarla ve güçlükle temin edilebilmesinden doğan buhran süratle gelişmektedir.

Geniş demir yataklarına, zengin kömür ve petro, rezervlerine ve diğer yeraltı servetlerine sahip olan memleketimizde neden acaba demir sıkıntısı vardır? Bu krizin sebebi nedir? Bahsi geçen fiyat yükselmeleri nereden doğmaktadır?

Bilindiği gibi, Türkiye'nin büyük nisbette demir ve çelik ihtiyacı Karabük ve Ereğli Demir-Çelik fabrikalarından karşılanmaktadır. İtalya'dan Hindistan'a kadar uzanan bölgeye dünyanın sayılı demir-çelik tesislerinden biri olan, Ereğli Demir-Çelik tesislerinin temeli 1961'de atılmış ve 42 ayda tamamlanarak hizmete açılmıştır. Kuruluşunda 10 binden fazla işçinin çalıştığı tesislerde halen 2.600 işçi çalışmaktadır.

Memleketimizde kendi ihtiyacımızı karşılayacak, demir cevheri rezervleri olduğu halde, bunları bir demir-çelik sanayii halinde veteri kadar işleyecek tesislerden yoksun olmak senelerce Türkiye'ye milyarları bu'lan döviz kaybına sebep olmuş, milyarlarca liralık servetimiz beynelmül sermayenin kasasına akmıştır.

İşte 200 bin tonluk ilâvesiyle Karabük ve daha sonra resmen işletmeye açılan Ereğli Demir-Çelik Fabrikaları bu döviz kaybını önleyecek demir-çelik ihtiyacını karşılayacaklardı. Nitekim uzun zamandan beri düşük kapasite ile çalışan, Karabük

MİLLÎ EKONOMİYE SABOTAJ

ve Ereğli Demir-Celik tesisleri 1968 sonlarında tam kapasiteye ulaşmışlardı. Böylece büyük nisbette Türkiye'nin demir ve çelik ihtiyacı bu tesislerden karşılanmaya başlandı.

MİLLÎ EKONOMİYE KORKUNÇ BİR SABOTAJ

Ereğli tesislerinin memleket ihtiyaçlarını karşılayabilecek hale geldiği günlerde Ereğli'de işçi-işveren ihtilâfları alevlendirilmeğe başladı. Devamlı tahriklerle işçi greve teşvik edildi Türkiye'nin kalbi mesabesinde olan Ereğli'de kargaşalık ve huzursuzluk belirmeğe başladı. Demir-çelik tesislerinde grev olacağı şayialarının dolamaya başlaması üzerine, piyasadaki bütün demir bloke edilip depolandı. Piyasada demir sıkıntısının başlaması ile birlikte, Ereğli Demir Çelikte de görünmeyen bir el, görünmeyen kuvvetlerle milletimizin iktisadi hayatı için büyük bir suikast hazırlandı.

GREV

Millî sanayinin can damarı, Ereğli Demir-Celik'te devamlı tahrikler, teşvikler, işveren ve idarecilerin ihmalleri neticesinde 2.600 işçi greve başladı. Grevle beraber fabrikanın Ayşe adı verilen yüksek fırını donma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Millete milyonlarca lira ya mal olan Ayşe yavaş yavaş soğumaya başladı Orta-Doğu'nun en büyük ve en modern fırınlarından biri olan 85 metre çapındaki bu dev fırın sessizliğe gömüldü 24 saatte 1.500 ton ham demir üretilen Ayşe durdu.

Yüksek fırın donma tehlikesiyle başbaşa iken, sendikacılar ve yetkili şahıslar, son derece rahat bir şekilde, masa başlarında pazarlıklarına devam ettiler. Uzun vadede bütün millet havatını sarsacak, millî sanayimizi durduracak bu tehlikeye ehemmiyet verilmedi işçi ile işveren arasındaki ihtilâfla, kısa bir zamanda halledilebilecekken görüşmeler günlerce sürdü. Gecen ay içerisinde yapılan, Deniz Yolları Tasit İşçilerinin grevinde bir gecede grev bitirilirken, ender çok daha ehemmiyetli Ereğli grevinin günlerce devam etmesine göz yumuldu.

Nihayet başında Ayşe'nin donduğu haberleri çıkmaya başladı. Bu, Türkiye Ekonomisi için büyük bir felaketti. Bu, millî sanayii sarsacak milletimizin ekonomik bünyesindeki sancılar arttıracak bir krizin başlangıcı idi. Bu hadise Türkiye'de demir işleyen iş kollarında sıkıntıyı arttıracak, spekülasyonla milyonlarca liranın, karaborsacı yahudi tüccarın ve manken ortaklarının ceblerine inmesine sebep olacaktı. Böyle bir felaket neticesinde, yine milyonlarca köviz demir ithali için yabancı memleketlere akacak ve yahudi ithalatçıların kasalarına dolacaktı.

Bahsî geçen grev hareketi, basit bir sendikal hadise olamazdı. Grev neticesinde millî sanayinin kalbi durmuştu. Bütün sanayimizi ayakta tutacak olan, bu hareket aslında millî ekonomiye karşı hazırlanmış büyük bir sabotaj hareketi idi.

İKTİSADİ HARP

Türkiye'de beyneymilel yahudi sermayesinin menfaatlerinin bekçisi masonların ve komünist tahrikçilerin hazırladıkları bu ihanet hareketi, daha sonra işçi-işveren

anlaşmazlığı şeklinde kamufle edilmek istendi.

Aslında bu hadise, millî ekonomiye karşı beyneymilel yahudiliğin ve masalarının devam ettirdikleri gizli bir iktisadi harbin görüntüsünden ibarettir. Bu bir sınıflar arası çarpışma değil ideolojiler savaşının iktisadî sahadaki tezahüründen başka birşey değildir. Bu gibi binlerce sabotaj yüzlerce komolo ve tertiple, millî ekonomi çökertilmekte milletimiz beyneymilel yahudi sermayesinin kölesi haline getirilmekte, ıstırap ve voksulluğun bataklığına sürüklenmektedir.

Bu oyunlar demir-çelikte, bu oyunlar zeytinyağı ihracatında, porselen ve asit kaçakçılığında, bu oyunlar boraks voksulluğunda krom, nikel bakır ihracatındaki soygunlarda petrol sahasındaki hesaplar da oynanır ve bu ihanetler zinciri birbirini takip eder gider.

Grev sonunda yüksek fırının ve ona bağlı olarak bütün tesislerin kapasitesi büyük nisbette düşmüştür. Grev süresi içinde, fabrika çalışmamış daha sonra da son derece düşük kapasiteyle imalata devam etmiştir. Bunun neticesinde demir piyasasındaki teler karşılanamamıştır. Elinde grev öncesinden bol miktarda demir bulunduran, beyneymilel malivenin Türkiye'deki masaları yahudi tüccarlar ve onların dümen suvundaki sözde Türk ve müşli-man tüccarlar spekülasyona gitmiş, ellerindeki malları depolamışlardır. Demir satışının durması neticesinde demir süratle karaborsaya düşmüş ve fiatlar eski fiatları fahiş bir şekilde asmıştır. Fiat artışlarını bekleyen karaborsacı yahudi tüccarlar ve masaları, milyonlarca liralık vurgunlar vurmışlardır.

İşte bugün Türkiye'deki demir sıkıntısının ve buna bağlı olarak tessekkül eden huzursuzluğun sebebi budur.

Nitekim bu konuda Sanayi Bakanlığı uzmanları ve Sanayi Dairesi ileri gelenleri de Türkiye'de demir ihtiyacının karşılanamamasının en önemli sebebi olarak demir piyasasındaki spekülatif hareketi göstermektedirler.

Beyneymilel yahudi sermayesinin millî zenginliği gavri millî hale getirmede kullandığı en iğrenç vasitalardan biri spekülasyon veya karaborsadır. Karaborsa ile dünyada ve Türkiye'de millî zenginlikler sozulmaktadır. Karaborsa yahudi malivesinin müessir bir soygun voludur. Yahudi malivesinin ekonomi politikasında, yahudi tüccar ve maliyecilere karaborsanın teşvik ve tahrik edilmesi tavsiye edilir.

«... Spekülasyonu (karaborsayı) sanayinin temeli haline getirmek gerektir. Bu suretle sanayinin toplam üretilen edeceği servetleri hiçbir maliyecilerin elinde kalmayarak hepsi spekülasyon kanalıyla geçecek, yani kasalarımıza girecektir.

Üstünlük için yapılacak hararetli mücadele ve iktisadî sarsıntılar gavri memnun ve cesaretsiz cemiyetler meydana getirecektir. Ve esasen bunlar meydana gelmiştir bile. Bir cemiyetler sivasete ve dine karşı mutlak bir ıstıkrab (nefret) duyacaklardır. Onlar burdan böyle vegane rehberi hesap vahi alınacak ve maddi menfaatler sağlanmaya muktedir bulunması itibarıyla da, hakikî faiklerini vine altından başka bir şey olmavacaktır.»

Yahudi protokolleri 4. fasıl
4. paragraf

«Ticarette sanayii ve bilhassa sanayide muvazene rolünü ifa eden spekülasyonu (karaborsayı) aynı zamanda ve kuvvetle himaye etmelidir...»

Yahudi protokolleri 6. fasıl
6. paragraf

VURGUNUN DİĞER CEPHESİ

Türkiye'de inşaat yatırımları hızlanmaktadır. Demir-çelik ihtiyacı, gün geçtikçe artmaktadır. Ereğli Demir-Celik Fabrikası grevden sonra bu ihtiyacı karşılayamaz hale gelince mecburen ithalata başvurulacaktır. Nitekim öyle yapıldı ve sanayi Bakanının açıkladığına göre bu yıl yabancı memleketlerden 600 milyon liralık yüksek cenörlü cevher, hürde, nikel ve mamül demir ithali kararlaştırıldı.

Böylece demir-çelikteki grev ve Ayşe'ye yapılan suikastten demir piyasasındaki karaborsacıların yanında, ithalatçı gavri millî sermaye müesseseleri de büyük kazançlar temin ettiler. Çünkü Türkiye ithalat ve ihracatı, gayr millî unsurların hakimiyeti altındadır. Bugün, ithalat sahasında çalışan müesseselerin den

fazlasının gavri müslim firmalardan tessekkül etmesi ve bunların büyük ekserisinin yahudi olması bu hakimiyeti açıklamaktadır. Bunu vüzde ile ifade edecek olur sak ithalatımızda gavri millî sermayenin hakimiyeti %80'i geçmektedir. İşte demir ithalatından vurgunu vuracak olanlar bu sahadaki Abraham'lar, Dora'lar, İsak'lar, Leon'lar, Bedros'lar, Misel'ler, Yordan'lar ve bunların kurduğu maske şirketlerdir.

İŞÇİNİN KAZANCI NEDİR?

Demir-çelik fabrikasında işçinin grevden kazancı olmuştur mudur? Görünürde ücretlerde üç-beş kurşunluk artış olmuştur. Fakat bu işten esas kazancın kimlerin cebine ve kasasına aktığını yukarıda belirttik.

İşçi menfaat saikiyle, ücretinin arttırılacağı vaad: ile grev sokulur, sokağa dökmüş polislerle çarpıştırılır, kardeş kardeşe düşer, kardeş kanı akıtılır. Fakat parsayı yahudi toplar.

Gerçekte demir fiatlarındaki artışa paralel olarak zarurî ihtiyaç maddelerindeki artış, kira bedetlerinde, gıda maddelerinde, giyim eşyalarında ve vakacaklardaki artışlar işçinin ücret artışını kat kat geçer. Neticede ov vük işçi, köylü, esnaf, memur, topyekün dargelirli zümrelerin ve bütün milletin sırtına yıkılır.

(Devamı Gelecek sayımızda)

İşçinin ve bütün milletin sırtından yapılan vurgunlar.

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

MÜCADELE BİRLİĞİNE DÜŞMANLIK BU MİLLETE DÜŞMANLIKTIR MÜCADELE BİRLİĞİ BU MİLLETİN BİRLİĞİDİR

MÜCADELE BİRLİĞİNİN KURULUŞU :

Mücadele Birliği, bundan 4 sene evvel milletin mücadelesini sağlam esaslara dayamak isteyen milliyetçi ve vatansever münevverler tarafından Konya'da kuruldu. Türkiye'nin buhranını ilmi esaslara tesbit etmiş, çarelerini ise doğrudan doğruya millete bildirmeye azmetmişlerdi. Mücadele Birliği, tüzüğünde, gayesini milletin kültürünü korumak ve yükseltme hedefi olarak açıklamıştır. Zira milletin kurtuluşu, ancak milli kültürün canlanması ile mümkündür.

MİLLETİN UYANMA İSTİDADI :

Bu esaslara dayanarak çalışmaya başlayan Mücadele Birliği, bayatlarını milletin kurtuluşu davasına adanmış gerçek müminler ve vatanseverleri çatısı altında topluyordu. Mücadele Birliği azaları, kısa zamanda muhitlerinde seviliyorlar, terbiyeleleri, samimiyetleri ve imanları ile halkla kaynaşıyor ve milleti uyarıyorlardı. Mücadelecilerin temas ettiği bütün zümreler, muhitler sarsılmaz bir irade ile milletin hayat kavgasına katılıyorlardı. Mücadele Birliği, Türkiye'nin dört bir yanında ümitsizleri ümide, kararsızları karara sevk ediyor. Milli Mücadele'nin sembolü haline geliyordu. Halk gittikçe uyanıyor, şunu anlıyor: İşte bu durum Türkiye'de Beynelmilel Yahudiliğin pis âletlerini harekete geçirdi. Sermaye eri, politikaları iliklerine kadar Yahudi olan millet düşmanı bazı gazeteler, «Mücadele Birliği»ni Siyonizmin boy hedefi haline getirdiler. Buna ilâve olarak adli ve idari makamlara hulus çakarak, iftiralarına espionaj süsü verildi. Açık Mücadele Birliği'ne, gizlilik isnadında bulundu'lar. Sağ Cephenin suçurlu hizmetkârı, Mücadele Birliği aleyhine girişilen; iftira şantaj, işkence ve zulümlerin anlatılmasını ileriye sayılarımıza bırakarak, şimdi Mücadele Birliği aleyhine sadece Yıldız DMM Akademisi hâdiseleri vesile sayılarak yapılan iftiraları ve bunlara Mücadele Birliği'nin mahkeme kanalı ile verdiği cevapları neşir ile iktifa edelim.

Yıldız hâdiselerini takiben, Yahudi güdüm-

lül, besleme, kozmopolit, komünist basın, patronlarının kendilerine emir buyurduğu gibi havlamaya başladı. Sırası ile Akşam, Yeni Gazete, Milliyet, Dünya, Cumhuriyet, Demokrat İzmir, vs. sökün ettiler. Milletçe haklarında hüküm verilmiş olan bu iğrenç paçavralar hiç bir ahlâki hudut tanımadan Yavuz Argun'a, onun şahsında Mücadele Birliği'ne ve bütün millete, mideleri bulandıran bir adıyla saldırdılar. Ama Mücadele Birliği hâlâ dimdik ayakta. Ve mücadelesine azimle devam etmektedir. Yıldız hâdiselerinin iç yüzünü ve bu sıradaki oynanan adı oyunları gelecek sayımızda bulacaksınız. Şimdi sadece, beynelmilel Siyonizm'in hoparlörü, kozmopolit basına tekzip hakkının çerçevesi içinde verilen cevapları eşrediyoruz.

AKŞAM GAZETESİNE :

TEKZİPTİR

11 Aralık tarihli gazetenizde, beynelmilel Yahudiliğin iğrenç maşaları Mason-Komünist komplosunun bütün çıplaklığı ile belirlediği yalan ve iftira dolu bir haber intişar etti. Türkiye'de Milletimizin ekonomik, politik, sosyal ve kültürel veçheli buhranının baş mesulü Beynelmilel Yahudilik ve yarıdakçılara karşı en müessir kültür ve aydınlatma mücadelesi yapan Birliğimize karşı hance bir komplo düzenlenmiştir.

Bu iftiraya kuvvet vermek üzere Süha Gülsener adlı bir ajanın itirafına (!) ve uydurulan bir listeye dayanarak Birliğimiz hakkında alçakça haberler uydurmuştur. Yalanlıyor ve cevaplıyoruz.

1 — Mücadele Birliği, milletin ideolojik yapısına bağlı bir birliktir.

2 — Milletin kurtuluşunun halkın tümünün demokratik yollarla uyandırılması ve teşkilatlandırılmasında gören Birlik, tertipleri, komplo-ları sadece milletin zararına olduğu için mahkûm eder.

3 — Mehmet Süha Gülsener Birliğimiz aleyhine kurulan komploda Targan Ülbeyi'nin hoparlörü ve polisini ajanıdır.

4 — Mücadele Birliği'nin maddi yardım kaynağı bu fakir millet hamisi ise yalnız Allah'tır. Kim Mücadele Birliğine yabancı bir kök uydursa mevkî ve makamı ne olursa olsun, millet düşmanıdır, haudir.

İşte bizim şimdilik cevabımız bundan ibarettir. Ancak bütün bu komploculara, milletin gittikçe uyanacağını ve kendisine yapılan tecavüzlerin hesabını bir bir ve müruru zaman tanımaksızın soracağını hatırlatırız.

Komploculara da deriz ki; Hainler iddialarını izbat edin! Ebediyete kadar çalışsanız izbat edemiyeceksiniz. İftiralarınızı izbat etmedikçe hainsiniz, Yahudi uşağı alçaklarsınız.

MÜCADELE BİRLİĞİ

CUMHURİYET GAZETESİNE :

TEKZİPTİR

Mücadele Birliği'nin «kökü dışarda» demisiniz. Alçakça bir iftiradır. Birliğimize yabancı kök yakıştıran herkes zaniye çocuğudur. Millet düşmanıdır.

MÜCADELE BİRLİĞİ

YENİ GAZETE'YE :

TEKZİPTİR

Milletimizin buhranını, Milletin demokratik yollara uyandırılması yoluyla yok etmeğe azimli Birliğimiz «kara liste» hazırlıklarını Millete ve Birliğine karşı girişilmiş bir komplo olarak vasıflandırır.

MÜCADELE BİRLİĞİ

TEŞEKKÜR:

Mütevazî mkânlarla, sırf hakka bağlanarak ve sadece ezilen, hakir görülen millete dayatılarak çıkardığımız «Yeniden Milli Mücadele» bu milletin dostlarını sevin-dirmiş düşmanlarını ise kedere boğmuştur.

Yayın hayatına atılan mecmuanın gördüğü yakıcı ilğ milletimizin millet düşmanlarına karşı savaşta şuur uyanıklığının parlak bir delili olmuştur.

Allah'tan niyazımız gösterilen ilgiye hak yolunda sebat ederek lâyık olmaktadır.

Biafra Efsanesi

(Başarafa 7. sayfada)

mekte; onun yeni bir harekete kalkışmasından çekinmektedir. İstikbâl müslüman Nijeryalılara gülmektedir.

Rusya, Biafra harbini «Millî Kurtuluş Savaşı» olarak niteler. İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban Biafra'ya işkence edildiğinden, mutlaka yardım görmesi lâzım geldiğinden bahsederken; Mao'dan Nixon'a, Telaviv Başhahamından Roma'daki Papa VI. ncı Paul'e kadar bütün beynelmilel hainler Müslümanlar aleyhine cephe teşkil ederken milletler artık gerçek emperyalistlerin zulmünden tiksinken ve kurtuluş yollarını aramaktadır. İstikbal milletlerin hürriyeti. Hakkın saltanatı ve Gerçek Emperyalistlerle, maşalarının yokoluş çağı olacaktır.

İhanet Kasırgası

(Başarafa 5. sayfada)

ya'ya peşkeş çekmek sevdasında olan siyasi komünist Kürtçüler, Hatay vilâyetimizi koparmak isteyen Suriyeli Baasçılar ve Fetihçiler eğitilmektedir. Bunun ırkâr edilmez, daha yeni sahneye konan ve bir başlangıç teşkil eden ihanet vesikası işte: Diyarbakır Tıp Fakültesini kundaklamak isteyen ODTÜ'sü İdarî İlimler Bölümü talebesi Hüseyin İnan ve Mühendislik Bölümü talebesi Alpaslan Özdoğan, Karkamış sınır çevresinde Suriye'ye kaçarken polis tarafından yakalanmıştır. Hüseyin İnan'ın sebekenin elebaşısı olduğu söylenmektedir. Yine aynı üniversite talebesi Ercan Genç ise, El-Fetih'te eğitimini iyi derece ile bitirmiş başka bir komitacıdır.

Ayrıca, aynı komitacıların içinde bir de İranlı'nın bulunması bize gerçekleri açıkça göstermektedir.

TARİHİ GERÇEK : MİLLETİN ZAFERİDİR

Solcular, ağa-babalarını dahi Rektör seçseler, kazan yine de kaynatılacaktır. Fakat, şu tarihi bir gerçektir ki, Türkiye üzerinde çirkin oyunlara girisenler hesaplarını ağır ödeyeceklerdir. Buna, birerik veya oilmiyerek âlet olanlar; hainlerle beraber gafiller de bu hesaptan nasibini alacaklardır.

Türkiye, gayrı millî kültürlerin yuvalandığı, ODTÜ'si ve Robert Kolej gibi zalim devletlerin komitacılık eğitimi yapırdığı bütün müesseselerden kurtulacak ve millî müesseselerini kendi imkânlarıyla dikecektir.

Koalisyon gerçekleşiyor mu?

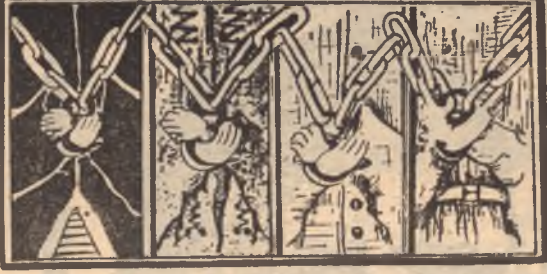
(Başarafa 5. sayfada)

nı plân tatbik edilmiştir. Önce komünizme merhale olabilecek bir iktidar kurulumu, bütün sağcılar milletseverler, tasfiye edilir. Neticede kızıl orduyu mecmuete davet kalır ki o da bir anlık meseledir. Misal-erin. Çekoslovakya, Yugoslavya, Kuba'da gördüğümüz gibi Suriye, Fas, Tunus, Cezayir, Irak da böyle komünistleştirilmiştir.

Dejenere, yahudiye kulaklık yapan iktidarlardan olmadan düşmanın milletimizi yok etmesi mümkün değildir. Bu neticenin gelebilmesi içindir ki, yıllardır koalisyon özeniyor ve gelmesi için her türlü çabaya baş vuruluyor.

NETİCE :

Bu tasfiye ve istifa hareketleri bize şunu bir daha hatırlatmalıdır. Bundan sonra millet namına yapıyor gözükken her hareket millî cephe ve milletimiz aleyhine işeyecektir. Beynelmilel siyonizm içimizdeki ajanlar ve maşalar vasıtasıyla milletimizin uyarısında terör meydana getirecek, kendi hâkimiyetlerini uzun müddet devam ettirmek isteyecektir. Ancak şu unutulmamalıdır ki, milletin uyanışını durdurmaya hiç bir kuvvetin gücü yetmeyecektir. Milletimiz uyanıyor, düşmanın oynadığı oyunların farkına varıyor ve süratle teşkilatlanıyor. Düşmanlar ne kadar çalışsalar, çalışsınlar bu uyanış durmavacaktır.

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLAM ALEMİNDEN

MÜSLÜMAN TÜRKLERİN KANLI KURTULUŞ MÜCADELESİ

(Başarılı geçen sayımızda)

Doğu Türkistan sabık genel sekreteri ve Doğu Türkistanı kurtarma hareketi başkanı İsa Alptekin Beğ'in bütün dünya milletlerinin bilgisine sunduğu beyannameyi geçen sayıda kaldığımız yerden vermeye devam ediyoruz.

«Bu itibarla, tarihin ilk devirlerinden itibaren» dünya imparatorluğu kurmak iddiasında

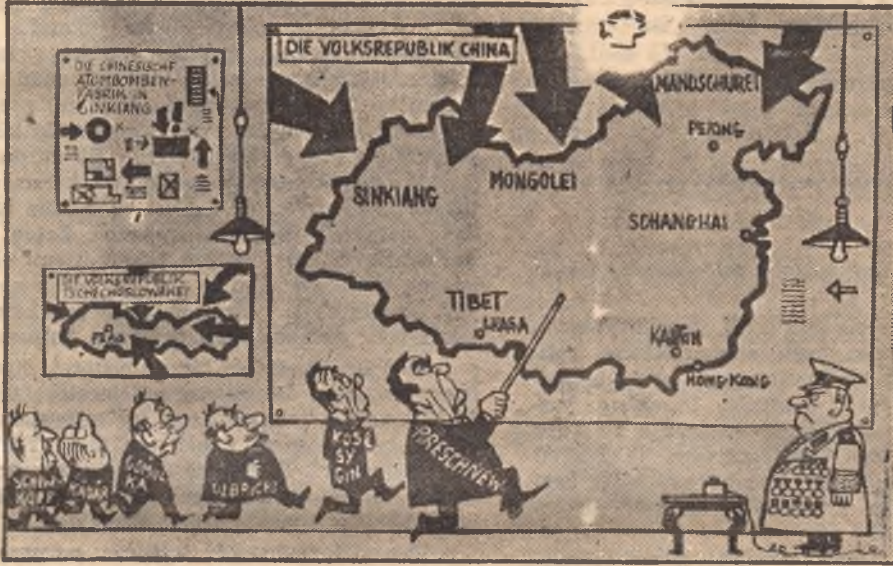
hâkimiyetleri, Türkistan'ın bu mevkiiden ötürü, bütün Asya'ya hatta Avrupa'ya kadar yayılabilmiştir. 752 yılında Batı Türkistan'a ve Önsasya'ya yayılma temayülü gösteren Çin sürüleri, Türkler ve müttefik İslam orduları tarafından püskürtülerek Doğu Türkistan'dan atıldıkları için yayılamamışlardır. 12 asır içinde sükunetle bekleyen bu tehlike kendisine biraz daha zaman

ler, Afganistan, Pakistan, Hindistan hudutlarına gayet mükemmel şoseler inşa etmişler, Doğu Türkistan'a o.c.c. eğitimden geçirilen satın alınmış ajanları vasıtasıyla bu ülkelerde, Kızıl Çin lehine büyük veraset faaliyetlerine girişmişlerdir. Özellikle Rus hudutlarında istihkamlar hazırlamışlar, radarlar yerleştirmişlerdir. Doğu Türkistan'a mühim miktarda hububat vesaire jopolayan Kızı Çin, Rus hududuna çok yakın olan Sikkho'ya kadar tamamladığı demiryolu vasıtasıyla, Pasifik sahilleri ile Rus hududuna bağlamıştır. Son zamanlarda bu demiryolu yalnız askeri nakıyata tahsis edilmiştir. Ayrıca, Doğu Türkistan'a 500.000 muvazzat asker 15 tümen milis —çiftçi— asker yerleştirilmiştir.

Kızıl Çin, kendisine aid olmayan toprak üzerinde hâkimiyet kurma gayesiyle nasıl nükleer merkez ve kışla nazine getirmekteyse, yıllardır aynı emperyalist gayelerle Ruslar da zengin ve müsait Batı Türkistan'da aynı hazırlıklarla meşguldürler. Rusların gayesi de Doğu Türkistan'ı ele geçirmektir. Bu suretle Kızıl Çin'in harp gücünü ağır sanayiini ve ekonomisini besleyen kaynakları, Rus menfaatlerine kullanarak daha güçlenmek, Çin'in Moskova'nın kuklası bir yönetimi işbaşına getirmek suretiyle Çin sürülerini Moskova'dan sevk ve idare etmek, böylelikle karşısında oluşan bu büyük tehlikeyi bertaraf ettikten sonra, Doğu Türkistan üzerinden Afganistan-Pakistan-Hindistan yoluyla Hind Okyanusuna inmek; öte yandan İran, Irak ve Ön Asya'ya yayılarak Afrika'ya sıçramak hülyasındadır.

Görüldüğü ki her iki dev komünistin geleceğinin bekası ve yayıma istidatları bakımından, Kızıl Çin için Batı Türkistan'ı almak ne kadar hayat. bir mesele ise, Ruslar için de Doğu Türkistan'ı ele geçirmek o kadar hayatidir.

(Devamı gelecek sayımızda)

BREJNEV. Sadece Çekoslovakya'dan biraz daha geniş. Der Spiegel.
NOT: Rusya'nın Doğu Türkistan'ı, Çin'in Batı Türkistan'ı istila emelleri, bu iki emperyalist canavarı yok edecektir.

olan «Seman'ın Oğulları» kendilerinin dünyanın «efendi millet» kendilerinden olmayanları da «barbar ve uşak» telâkki ederek, korkunç yayılma ve asimile kabiliyetinin suuruna ermiş bulunmakta, Doğu Türkistan üzerinden batıya, kuzeye, güneye, doğru yayılma temayülü göstermektedir. Kızıl Çin'in gerçek çehresini bilmeyen komşularınızla İslâm dünyası ve hür dünya, ekseriya bu sinsi ve yumuşak görünümlü müstevlinin tarihi ahırasını bilmemekte, dostluğuna inanmakta ve hiç değilse insanlığı tehdit eden büyük bir tehlike olmadığına inanmaktadır. Bu yanlış bir tutumdur. Bu yanlış tutum düzeltilmedikçe başta Rusya olmak üzere bütün dünya bu gafletten uyanıp «sarı tehlike»nin yayılma ihtirasını ebediyen kursağında bırakacak köklü bir politika takip etmedikçe, bütün insanlık tehlikeydedir.

Geleceğin dünya politikası ve özellikle Asya politikası üzerinde çalışan uzmanların, 1957'den beri açık şekilde sürüp giden Rus - Çin anlaşmazlığının sebeplerine sağlam teşhis koymaları icabetmektedir. Bu iki komünist dev ülkenin çatışma sebebi, başkalarına ait topraklar üzerinde hâkimiyet kurma çabasıdır ki, bu tamamiyle emperyalist bir gayedir. Şöyle ki:

Yukarıda belirttiğimiz çok önemli stratejik mevkii gayasıyla Doğu Türkistan, Asya'nın kalbi ve kilit noktasıdır. Uzak Doğudan batıya doğru her türlü istila hareketlerinin buradan geçmek mecburiyeti vardır. Asya'ya hâkim olmak, Türkistana hâkim olmakla mümkündür. Bunlar, Göktürkler ve bunları takip eden büyük Türk

kazandırıldığı takdirde, artık önü alınmaz bir faaliyet halinde Doğu Türkistanı merkez ittihaz ederek Asya'nın geri kalan sahalarına taşıyacaktır. Bu maksatla, yıllardır Doğu Türkistan'da hazırlık yapılmaktadır. Nükleer silâhların imâl ve tecrübe sahası haline getirildiği Doğu Türkistan'da 16 Ekim 1944'den beri 15 uranyum mayını, 8 termonükleer bomba infilâk ettirmiş-

Çin - Rus sınırında yani Doğu Türkistan'da Rusya'ya karşı döğüşmeye mecbur bırakılan Doğu Türkistan'lı Türkler, Çinli kırbağı altında Rus makineli tüfekleri karşısında.

Yıkılan Nazım

Hikmet efsanesi

Nâzım Hikmet 1960 ihtilalinden sonra Türk Edebiyatı'nın baş köşesine oturtulmak istendi O'nun bu millete olan kını Türkiye'den kaçmak şeklinde tecelli etti. Kalemini materyalizme kiralayan Nâzım Hikmet'i sağlam bir metodla gözden geçirmek icap etmekteydi.

Basın ve edebiyatı materyalizm için vasıta olarak kullanmaya kalkanların Nâzım hakkında yazıp söyledikleri sadece methiyelelerden ibarettir.

Nâzım'ı sağlam bir tahlile tabi tutarak inceleyen Pror Dr. Mehmet Kaplan'ın onun hakkında söyledikleri gerçeğe en yakın olanıdır Türkiye'de, şiir ve metin tanurinde Mehmet Kaplan'ın takip ettiği usul, İlmî Sağ'ın «Dinamik Tahlil Metodu» çok vâkıflamaktadır. Bir edebî eseri incelerken veya tahlil ederken, eser mevdana getiren şahsın sahibi olduğu ideolojive ve kültüre inmek en isabetli yoldur Yoksa edebî vakıaları tarihî materyalizmle izaha kalkmak, insan realitesini inkâra kalkmaktır. Mehmet Kaplan, yaptığı tahlillerde, şair ve yazarlarına suur altına kadar nüfuz ederek onların eserlerinde tezahür eden hususivetleri vakalamaya çalışmaktadır.

Ecdad, Polonya mültecisi olan Nâzım Hikmet, aşağıda tahlili yapılan şiirinde gövüleceği gibi şiirir şeklini makinaya döndürmeye kalkmış, içini ise materyal'st: bir muhteva ile doldurmüştür.

Nâzım'ın sağlam bir metodla tahlilinin yapıldığı «Makinalaşmak» şiirini de okuyucularımıza bu vesileyle takdim ediyoruz.

Vatan haini şair.

ler Nâzım'ı yâziden piyasaya sürdüler. «Yön» dergisi «Kurtuluş Savaşı Destanı»nı bastırdı (3) «Yeni Dergi» bazı şiirlerini neşretti (4), Mehmet Fuat'ın derlediği «Türk Edebiyatı 1965» de bazı rubaileri yayınladı. Tarafsız «Meydan» dergisinde gençlik arkadaşları Vâ-Nû sempatik bir tonla ve romancı üslûbuyla Nâzım Hikmet'e dair hatıralarını yazmağa başladı. Bunlar sayesinde Nâzım, eserlerini ve şahsiyetini yakından tanımayan ve Cumhuriyet devri şiirinin geçirdiği mernaleleri bilmeyen geniş okuyucu kitlelerine yepyeni bir şair olarak gözüktü. Bu durum karşısında ben de vermiş olduğum ilk kararı değiştirmek mecburiyetinde kaldım ve burada Nâzım'dan bahsetmek ihtiyacını duydum. Zaten Cumhuriyet devri Türk şiirinin panoramasını çizmek isteyen böyle bir kitapta ona yer vermemek büyük bir eksiklikti. Bağlı kalmaya çalıştığım objektif tavır da bunu gerektiriyordu Şahsına karşı beslediğim duyguları bir yana iterek diğer şairler gibi onun da eserlerini inceleyebilirdim. Vâ-Nû'nun hatıralarında çok iyi belirttiği gibi Nâzım herşeyi inkâr etmiş olsa bile Türkçeye bağlı kalmıştır Eserlerini Türkçe yazmıştır. Onlar bir vâkıa olarak mevcutturlar Biz yok farz etmek bile var yapmakta devam edeceklerdir.

Yukardaki satırlarda Nâzım'ın şahsına karşı taşıdığım hisleri, tereddüd ve endişelerimi açıkça anlatmış bulunuyorum Bundan sonra onun şiirlerini diğer şairlerinki gibi kendi içinde anlamağa ve anlamaya çalışacağım. Bu esnada şairin yaşamış olduğu sosyal durum ile psikolojisine temas etme... gayet tabiidir Fikirlerimi metinlere dayandıracağım için, okuyucunun bunları Nâzım'a karşı beslediğim hislere bağlamamasını temenni ederim Böyle bir zanna kapılanlar aynı izah tarzını diğer şairlere de tatbik ettiğimi hatırlamalıdır.

(1) Bernard Lewis, The Emergence of Modern Turkey, London 1961, s. 340. Nâzım Hikmet'in bu adı seçmesi dikkate şayandır. Nâzım'ın büyük babası Mustafa Celâleddin (Paşa) aslen Polonyalı idi ve Constantin Bozecki adını taşıyordu. 1869 yılında İstanbul'da Les Turcs anciens et Moderns adında bir kitap neşreden Mustafa Celâleddin, Türklerin Avrupa ırkına akraba olduğu tezini ileri sürmüştü (aynı eser, s. 339). Celâleddin Paşa'nın oğlu Enver Celâleddin II Meşrutiyet hareketine subay olarak katılmıştır Bernard Lewis, Meşrutiyet iktisâli hakkında bir eser yazan R. W. Seton Watson'un meşhur Enver Paşayı Enver Celâleddin ile karıştırarak, ona aslen Polonya yahudisi gösterdiğini kaydederek. (Aynı eser s. 208).

(3) Ayrıca tiki şiir kitabı daha yayınlanmıştır : Şu 1941 yılında, Enver Yayınları, İstanbul 1965, 853 satır —Sesini Kaybeden Şehir— Varan 3 izlem Yayınları İstanbul 1965.

(4) Temmuz 1965, nr. s. 1-8 Ağustos 1965 nr. 11, s. 66-71.

MAKİNALAŞMAK

Trrrrrum,
trrrrrum,
trrrrrum!
trak tiki tak!
Makinalaşmak
istiyorum!

Beynimden, etimden, iskeletimden
geliyor bu!

Her dinamoyu
altıma almak için
cıldırıyorum!

Tükürüklü dilim bakar telleri yalıyor
damarlarımda kovuluyor
oto direzinler lokomotifleri!

Trrrrrum.
trrrrrum.
trrrrrum!
trak tiki tak!
Makinalaşmak
istiyorum!

Mutlak buna bir yare olacağım
ve ben ancak şahsiyat olacağım
karnıma bir turban oturtup
kuyruğuma çift uskuru taktığım gün!

Trrrrrum.
trrrrrum.
trrrrrum!
trak tiki tak!
Makinalaşmak
istiyorum!

NÂZİM HİKMET RAN

Makinalaşmak

Bu kitaba Nazım Hikmeti olmak istemiyordum. Bunun sebebi onun komünist olması değildi. Kendilerine has şahsiyetleri olan, yeni bir şeyler yaratan Marksist şairlerin eserlerini

almış, incelemiş, hatta güzel bulduklarımı takdir etmiştim.

Nâzım sadece bir şair değil, gençlik yıllarından beri Moskova'ya bağlı, onun emrinde çalışan Türkiye'nin bir Sovyet peyki olmasını isteyen bir ihtilâciydi «Kurtuluş Destanı»nı yazması veya başka şiirlerinde Türkiye'yi ve Türk halkını sevmesi beni ikna etmiyordu. O, İstiklâl Savaşı'na Türk milletinin inandığı zaviyeden bakmadığı gibi sosya. problemleri de millî duygularla ele almıyordu.

Komünist olmayan, iyi niyet sahibi insanlarında iştirak ettikleri bir kampanya sayesinde hapisten kurtulduktan sonra soluğu Moskova'da alan Nâzım dünya tarihinin en kanlı diktatörlerinden biri olan Stalin'i tanırlaştırmış, bununla da kalmıyarak Polonya tabiyetine girmiş ve Bozecki soyadını almıştır (1).

Bu açıkça gösteriyordu ki, Nâzım Hikmet, Türk milleti ve olan bütün bağlarını koparmak istemişti. Böyle birisini kitabıma almalı mıydım? Son derece müsamahalı bir insan olan ve şaire karşı sempati besleyen Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Nâzım'ın adını değiştirdiğini öğrendiği zaman, yüzünün birdenbire nasıl karardığını, adeta çöktüğünü hiç unutmam.

Nâzım neden buna tözum görmüştü? Bazılarının söyledikleri gibi Türkiye'de hayatını tehlikeye hissediyorsa, demirperde dışında bir memlekete gidebilirdi. Orada yine serbestçe şiirlerini yazabilirdi. Gençlik yıllarını geçirdiği Rusya'ya gitmevi uygun görmüş olsa bile, orada tabiyetini ve adını değiştirmeden yaşayabilirdi. Şairin içinde Türkiye'ye ve Türk milletine karşı derin bir nefret duygusunun varlığını kabul etmeden, bu ceph hareketlerini izah etmek mümkün değildir. Belki de o, kendisini bir Türk olarak hissetmiyordu.

Hapisten çıktıktan sonra yapmış olduğu hareketler Türkiye'de ona karşı sempati besleyenleri bile sarsmış, kimse adını anmak istemez olmuştu. Ben de bu tesir altında idim. Etrafında uyanan nefret o kadar kuvvetli idi ki, Marksist bir dünya görüşüne sahip olan fakat düşüncelerinde yine de tarafsız kalmasını bilen Behcet Necatigil bile 1960 ve 1964 yıllarında neşrettiği «Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü» adlı kitabında onun adını zikretmez.

Son zamanlarda komünist temayüllü dergi-

Akaid «Doktrin» ve Ehemmiyeti

MİLLÎ KÜLTÜR LÜGATÇESİ

TAKDİM VE GİRİŞ

İnsanlar bir şahsiyet halinde birleşiren sosyal realite millet gerçeğidir. Millet ise biyolojik bir realite oluşundan ötede, bir ideolojik birliktir. Millet realitesinin maddî bünyesi ve ideolojik yapısı millet vakasının iki görünüşünden ibaretti. Bî milletin tarihin karanlığına gömülmesi ve hayat sahnesinden çekilmesi, ideolojik yapının tahribi ile başlar ve tedbirleri alınmazsa kat'î bir yokoluşa sonuçlanır. Tarihin klâsik tesnifi kabul edilecek olursa, ilk çağlarda yaşamış kavimlerden hemen hiçbirisi —biri müstesna— amalımıza kadar gelebilmiş değildir. Etiler, Akadlar Elâmlar Sümerler, Lut kavmi ve Romalıların bir devirler yaşadığını sadece tarih kitaplarından ve bıraktıkları eserlerden anıyoruz. Bu milletler ise önce insanları millet şahsiyetleri etrafında toplayan, gözle görülmez ve fakat akıl için zaruri hayat temellerini terketmiş ve yok oluşa giden karanlık yola yönelmişlerdir. İşte insanları bir şahsiyet haline getiren idealerin fışkırdığı hayat pınarı kurursa; millet hayatı yavaş yavaş kaybolur, yerinde başka biçimde bir cemiyet ortaya çıkar.

Su halde milletlerin hayat özü millî kültürdür. Ve düşmanın uzun vadeli çalışmalarla yımağa uğrayacağı temel bu temeldir, yani kültürdür. Zira insanların hareketlerinde, münasebetlerinde şuurlarının ve şuur ötesinin tesiri altındadırlar. İnsan şuurunu tesiri altında tutan ise ferdin bağlı bulunduğu cemiyetin tarihi, ananesi, duygusu ve inançlarının tümünden ibarettir. İnsanları ve cemiyetleri bir yok oluşa sürüklemenin pratik yolu, milletlerin hayat özü olan ideolojinin fışkırdığı millî kültür pınarını kurutmaktan ibarettir.

Bu insan bünyesine uygun hakikat; düşmanlarımız tarafından en adi oyunlarla piyasaya sürüldü. İki asır aşkın bir zamandır, millî kültürümüz, beynelmile millet düşmanlarının ve hain yardakçılarının eliyle darbelene darbelene münevverin zihninden kovulması gerekli bir pislik gibi tetâkk etirilmiştir. Millî varlığımızı yok etmek isteyen beynelmile yahudiliğin bu hain savaşı; millî kültürü yüceltmek, yaşatmak ve zenginleştirmek cevap verebiliriz. İşte bu maksatla milletimizin kültürünü korumak, zenginleştirmek ve yüceltmek hareketine, İslâm inancının temelleri diyebileceğimiz, millî kültürün ana mefhumlarından birisi ile başlıyoruz. Bu, Akaid'dir. Yani zamanımızın ifadesiyle doktrin.

Milletimizin siyasi ahlâkî, iktisadî ve askerî bütün problemlerini iyice bilmenin yolu, milletimizin ve milletlerin inanç, düşünce hareket temelleri hakkında açık bir fikir edinmekle mümkündür.

Asrımızda bir münevverin, Japon sanatından, Hint felsefesinden, bahis açma mecburiyeti (!) yanında, kendi öz kültüründen bihaber oluşu, ne derin bir kültür buhranına düştüğümüzü göstermez mi?

Millî kültür lügatçesine; Türk milletinin uğrunda dereler gibi kanını akıttığı, mukaddes dinimizin temeli olan; Akaid ile başlıyoruz. Millî kültürün ana mefhumları millî kültür lügatçesi adı altında nakledilecektir.

Millî kültür lügatçesinin, ilk mefhumu Akaid'in yazarı; İmam Ömer Nesevidir. Şerhler, meşhur imam Teftazani'nindir. Bu kitap muhterem dedelerimizin medreselerinde uzun asırlar okunan akaid kitabıdır.

Akıyde; İnsanın inanması icap eden şeylerin tümüdür. İslâm kültür ve medeniyetinin temelleri işte bu akıydeye dayanır.

Akıyde; Madde, kâinat ve hayat hakkındaki bilginin temelidir. İslâm kültürü

ve hayat şekilleri akıydenin mahsulleridirler.

Yıkılmak istenen İslâm Medeniyetinin önce akıydesi sarsılmış ve buna bağlı olarak da hayat telakkisi ve medeniyeti tahrib uğratılmıştır.

Akaid ise; kelime olarak akıydenin çoğulu olup «Akıydeler» mânâsına gelir. Fakat İslâm istilâhında, İslâmî bir ilmin özel ismi olarak kullanılır ve «İslâm akaidi» veya «Akaid ilmi» denilir.

KÂFİRANE KÜLTÜRLERİN İSTİLÂSINA KARŞI AKAİDİN DOĞUŞU

İslâm'da ilk defa sapık Kaderiye Mezhabinin Mâbed İbnü Halid-i Cühenî başlatmıştır. Makrizî'ye göre; bu sapık mezhebi Mâbed'e telkin eden İranlı Ebu Yunus Sensu'e'dir.

Allah C.C.'in ifatlarını inkâr eden ilk şahıs da Ca'd İbnü Dirhemdir. İlk defa «Kur'an mahluktur.» meselesini çıkaran, «Kelâm sıfatı Allah/C.C./ ile kaim değildir ve Allah /C.C./ bir vech ile görülmez» diye, Emevî inkâr eden kâfir de budur.

Ca'd son Emevî Halifesi Mervan'ın hocasıdır. İbnü Asakir'e göre; Ca'd bu sapık akıydeleri Beyan İbnü Seman'dan almıştır. Beyan Gula'tı Sia/müfrit şüiler/dendir. Hulul'e ve İbahiye'ye inanır. Bilahare peygamberlik iddia etmiştir. Fikirlerini damadı Taalut'dan, Taalut ta bu akıydeleri Peygamberi S.A.S./e sihir yapan Yemenli bir Yahudi LEBİD'ten almıştır. (1)

İstitaat/kula verilen güç/ve insanlık hürriyeti meselelerinde Geylan'ı Dimeşki Şam'da faaliyette bulundu. Bu da Mâbed'in sapık mezhebi kaderiyeciliği ilerletti. «Kader, havır ve şer hepsi kulun eseridir» derdi. Allah/C.C./a gerek zafî, gerek fiilî sıfatlar isnadının tevhid akidesini edeceği iddiasını genişletip, «her şeyin faili Allah/C.C. dir, ve fiiller zatının eseridir.» derdi. Böylece insan iradesini inkâr ile Cehr mezhezinin ilk ileri süren de Cehm İbnü Safvân'dır.

İbnü Kesir/2/ «Cehm'in Tirmizli, Semerkanlı hattâ Hazerli olduğunu kaydedenler vardır.» der.

İbnü'n Nedim/3/ Hazerlerin ibrânîce yazı kullandıklarını söyler. Bizansta 8. asırda yapılan tazyikler dolayısıyla Yahudiler Hazer ülkesine sığınmışlar ve böylece Hakan ile etrafı Museviliği kabul etmişlerdir. Ve Hazerlar Müslümanlara karşı Yahudileri müdafa ve himaye etmişlerdir.

Cehm'in muhtemelen Hazerli olması ve yukarıda zikredildiği gibi, Hazer'in Yahudi kültürünün tesirinde kalmaları ve Cebriye'nin esaslarının gayr-ı İslâmî oluşu hususları ibretle düşünölmeye değer.

Mücessime ve Kerramiyye'nin esaslarını hazırlayan ise Cehm ile devamlı mubahe-se eden Mukatil İbnü Süleyman'dır.

Vasıl İbnü Ata ile eniştesi Amr İbnü Übeyd, Hasan Basri'den avrılıp, küfür ile iman ve cennet ile cehennem arasında bir menzile bulunduğunu ileri sürerek Mutezile'yi meydana getirmişlerdir.

Vasıl İbnü Ata Medine'de doğup Basra'da yerleşmiş ve İtîzal kelimesi ilk defa bunun hakkında kullanılmıştır.

Amr İbnü Übeyd'in dedesi Rebab ise Hind büyüklerindendir. Bir rivayete göre

dedesinin adı Süban, diğer rivayete göre Keysan'dır. Sahabelere sövenlerdendir. Tebbet suresini inkâr eder. (4)

Mutezilenin faaliyeti devlet tarafından himaye görmüş ve Abbasi Halifesi Me'mun zamanında her taraftan insanlar ve kitaplar getirilerek Bevtü'l-Hikme Bilgi Okulu/ kurulmuştur. Bu kuruluş Mutezile fikriyatını daha da geliştirmiş ve sistemleştirmiştir. Bu okulun menşei tetkik edilince görülür ki: Meşhur Katolik Rahibi Timotheos, Hristiyan misyonerlerinin faaliyeti esnasında Çin'e kadar gitmiş, sonra kendi rızası ile Abbasi Halifelerinin yanında kalmış ondan sonra da çok canlı felsefi tetkiklere kendini vermiştir.

8. asrın ikinci yarısında eski İran Tıp Mektebi olan GONDE ŞAPUR okulu büyük bir şöhret kazandı.

Bu medrese 5. asırda Hükümdar Hüseyin Enuşirevan zamanında Hristiyan âlimlerinin hücumu ile ilk defa canlı bir devir yaşamıştı.

Bu sefer bu ilim muhitine Süryani, İranlı ve Yunanlı âlimler geliyor ve bu vasıta ile Hindistanla temas ediyorlardı.

Emevi Halifeleri zamanında Gonde Şapur yüksek medresesinin o kadar kuvvetli bir faaliyeti vardı ki; başka hiçbir Tıp Medresesinin meydana çıkmasına imkân ve lüzum kalmamış ve yalnız oradan bazı hekimler tek başına Arabistan ve Suriye'ye kadar gitmişlerdi.

İlk defa birinci Abbasi aHlifeleri devrinde onlar merkezlerini Bağdad'a naklettikleri zaman bu mektep bütün İslâm âleminde çok fazla alâka uyandırdı.

2. Halife El-Mansur 765 senesinde Gonde Şapur (mektebinde) hastahanesinde bashekim olan Gewargis Bar Bahtışo ile müşavere etti, onu Bağdad'a dâvet etti. Ve Bahtışo ailesi ondan sonra Bağdad'da üç asır kadar kaldı. aHlifeler kendi hekimliklerini ve hususi kâtipliklerini bunlara tevdi ettiler.

Gonde Şapur mektebinde bu âileden başka tıp ve felsefe ile meşgul olan ve tercümanlık yapan daha pek çok âileler vardır. Bunlardan iyi tanıdığımız, 9. asır başlarında Bağdad'a muhaceret etmiş olan Johanna Bar Masavaih olup orada bir hastahane tesis etmiş ve Halife El-Me'mun'un emriyle bir de mütercimler mektebi olan Beytül-Hikme'yi kurmuştur.

Halife Mutevekkil bu mektebi islah etmiş, yenileştirmiş ve Hüney'nî reisliğine tâyin etmiştir.

İşte bu mektep, o devirde, kâfir kültür istilâsının merkezi oldu. Yunanca, Hintce ve İbrânîce'den itikadî yıpratıcı birçok eser tercüme edildi. Bunların tesiriyle de Mutezile, Mürcie, Kaderiye, İbahiyye, Batıniyye gibi sapık telâkkiler kuvvetlendi ve yayıldı.

İşte bu kâfirane kültürlerin İslâm'ı yıka gayretleri karşısında İslâm'ın tertemiz inanc temellerini ortaya koymak lüzumu hissedilmiş ve AKAİD İLMİ doğmuştur.

(Devamı gelecek sayıda)

(1) İbnü Kesir-El-Bidaye ve'n nihaye: C; 9 Sy; 350

(2) El-Bidaye ve'n-Nihaye: C; 10 Sy.

(3) Fihrist

(4) El-Bidaye ve'n-Nihaye C; 10 Sy; 78

Millivetçi Gençliğin Mücadelesi şunlanmaktadır

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

MAKİZM VE M. KEMAL

«Büldüğü gibi Marksizm işçi sınıfının kendi ni ezen burjuva devletini zorla yıkması ve kendi ni ezen bağları kırarak kendi diktatörlüğünü kuracağı hayalidir.

Şu hale göre Marksist - Leninist; burjuva kültür devlet ordu ve sistemine düşman demektir. Lenin «Devlet ve İhtilâl» kitabında burjuva sınıfının ve devletin yıkılmasını Leninizmin temel stratejisi kabul eder.

(2'nci sayıdan devam)

Marksist - Leninist açıdan Türkiye Cumhuriyeti ve sistemi burjuva düzenidir. Kurucuları da burjuva köpeğidir. Bu şaşmaz gerçeği Nâzım Hikmet'in kalınlarında okuyalım:

«Önceşer için»

Trabzon'da bir motor açılıyor.

Sa-hil-de ka-la-balık

Motörli taşıyorlar

Son perdeye basıyorlar.

Burjuva Kemal'in omuzuna binmiş

Kemal kumandanın kordenuna

Kumandan kanyanın cebine inmiş

Kahya adamının donuna

Uluvarlar Hav... Hav..., hak... tu...

Nâzım HİKMET

(1923 Moskova Kızı Park Matbaası, Mustafa Suphi ve arkadaşlarının öldürülmeleri ile ilgili olarak yayımlanan kitap. Sayfa 22. 28-29 Kânunı Sanı 1921)

Kardeşlerim!

Türkiye'de komünizmin güdücüleri her devirde «Kemalizm», «Atatürkçülük» sloganlarını siper ederek millete ihanet çukuru kazmaya çalışmışlardır. Türkiye Gizli Komünist Partisi bütün şefleri bu sığara devir sarılırlar. Moskof ajanı Şevket Süreyya'nın «Kadro» hareketi kısa zamanda anlaşıldı. Sonra Yöncülerin «Neo-Kemalizm»i ortaya attığı görüldü. Bir montaj sanay. vurguncusunun ve beynelmilel Yahudi şirketlerinin finanse ettiği bu kızıl paçavra Kemalizm jayrağını yükseltir ve komünist propaganda bız verirken, M. Kemal'e söven Nâzım Hikmet adlı hainin itibarını iadeye çalışıyordu.

Şu halde temel mesele milletin içinde yüz düğü buhranı Beynelmillel Yahudilik hesabına istismar den bir avuç komünistin maskesini indirmektir.

Milletimizin buhranının sebebi teşhis edilmiştir. O da. Beynelmillel Yahudiliğin düzenlediği Jüdo-Grek mezgeli kapitalist sistemdir. Şu halde millî kuvvetlerin tasfiye edecekleri sistem bu gayri millî sistemdir. Ve düşman da Rus - Amerikan devlet gücüne aynı zamanda yön veren Beynelmillel Yahudiliktir.

Türkiye de milletimizin ve millî kadroların verdiği gerçekten anti-empervyalist, millî mücadelelenin tâyin eduen şartlar katılmıştır.

Başlar ise; 1 - Anti-Siyonist, 2 - Anti-Kapitalist, 3 - Anti-Komünist, 4 - Millî değerlere bağlı, 5 - İslâma saygılı olmaktan ibarettir. İşte gerçek Anti-Empervyalizmin memleketimize has şartları bunlardır. Kim mücadelede bu şartlardan yan çiziyor karşı geliyorsa, kullandığı slogan ne olursa olsun, millet düşmanlarının ajanıdır.

Sosyalizmin sloganlarına samimiyetle inanmış Moskova veya Pekin uşağı olmamış, namuslu, sandımı ve milletin ızdırabı ile kaygılı bütün arkadaşlarımızı sahte slogan istismarcılarını yalnız bırakmaya. gerçek anti-empervyalist Millet Mücadelesinde yerlerini almaya çağırırız.

Millet her geçen gün uyanmakta. asırlık esaret ve şimdi derinleşen buhranın sebebini şurla kavramaktadır. Milletin bizzat kendi kadrolarıyla yürüteceği millet mücadelesi sarılık tarihimizi dolduran muhteşem zafer devirlerini yendiren bar'atacakur

Bütün vatanseverleri!

Bütün milliyetçileri!

Millet'in şerefli evlâtları!

Milletin mücadelesine inanç, zafer ve şeref cephesi olan «Millî Cephe» sinde katılalım.

Yaşasın millet...

Yaşasın milletin MÜCADELESİ...

YAŞASIN MİLLÎ DEVLET

MİLLÎ CEPHE

Geciken Cevap

1968 Temmuzunda Amerikan O. Flotusunun İstanbul'a geliş komünist guruplara tahrik, tahrip ve hareket imkânı vermişti. Hergün yürüyüş, hergün miting, hergün şirretçe hareketlerle milletin sabrını taşımışlar, piyasayı durdurmuşlar, İstanbul trafiğini ve hayatını altüst etmişlerdi.

Boğazlardan o tarihlerde her gün sey-re Rus harp gemilerine sessizce alkış tutan sahte anti-empervyalist uşaklar, Amerikan Donanmasını taşladılar, bu vesile ile millete, onun değerlerine ve onun devletine salıyalı ağızlarla saldırdılar. «Yaşasın Halk Ordusunun Zaferi» gibi komünist sloganlarla burjuva ordusu dedikleri «Millî Ormuza» hakaret ettiler.

Gayri millî basın bu bir avuç profesyonel tahrikçinin kanun dışı hareketlerine sayfalar ayırdılar. Üniversite gençliği ile alâkası olmayan bir gürh, gençlik olarak efkârı umumiyeeye takdim edilmek istendi.

İşte, Amerikan uşaklarının sustuğu, Rus ajanlarının kudurduğu bu günlerde Mücadele Birliği'nin sesi işiitildi. Türkiye-

de milete ve millî menfaatlara bağlı anti-siyonist, anti-komünist, anti-kapitalis vasıflı, millet mücadelesinin renberliğini yapan Mücadele Birliği son tahrik ve tahrip-ler karşısında «Sosyalist veya Bağımsız Türkiye» maskeli komünistlerin yeni plan ve komplolarını açıkladı. Milleti ve onun münevverini, işçisini, talebesini, subayım, öğretmenini demokratik vollarla kültürel teşkilatlanmaya çağırın bir bildiri neşredip, bütün İstanbul ve Anadolu'ya dağıttı.

Bu açıklamalar ancak, millet düşmanlarını ve içimizdeki maşalarını korkuttu ve telâşlandırdı.

İstanbul Aksaray'da bildiri dağıtan iki mücadeleci kardeşimize F.K.F. ve mensup fikre, kültüre ve ideolojik mücadeleye zorbalıkla karşı koyan bir komünist gurup saldırırken, Akşam gazetesinin bir yazarı da bu vesile ile Mücadele Birliği'ne iğrenç ve bayağı ifadelerle sataşmaya yeltendi.

F.K.F. lilere cevapları o zaman verilmişti. Ancak İlhami Soysal'a, imkânsızlıklar yüzünden neşri geçiken cevabı, şimdi takdim ediyoruz.

İLHAMİ SOYSAL'A CEVAP

Yazarız, bildiririz millete ner gerçeği
Okumuşsun galiba yaydığımız bildiriyi
«Pezevenk, zaniye evlâtları. Rus soyluları
Ve satılmış şımarık Amerikan uyduları
Sen de tutun bir cevap olsun dedin uğraştın
İhtimaldir bir yaran var ki gocundun vazdın
Bir takım partiyle itham ediyorsun birliği
Galiba bizleri sen öğrenmemişsin pek iyi
Sana ben anlatayım dikkatle bir bak ta eğil
Bildirdiğin öyle uyumuş cemiyetlerden değil
Bu kitap, yumruk, ve yıldız aşılmaz bir kale
Hem yıkılmaz da satılmış öyle soysuzlar ile
Bir de sen cahilliğin sembolü dersin kitaba
Bu mu mânâsı lûgatlarda kitabın acaba
İlmi insanoğlu nerden alıyor dersem
Ne cevaplar vereceksin o zaman hey sersem
Ve hamal yumruk divorsun hem. benim yumruğuma
Bu düşünce, bu sözün tasvip görür bir bakıma
Simdi zira türlü mes'uliyetin altındadır
Milletin çektiği buhran onun sırtındadır
Taşıyor hem dedemin çok defa bildirdiğini;
Milletin son intikamıyla birikmiş kinini
Pek vakınlarda bu yumruk soracaktır hepsini;
Bunca haksızlıkların hem yeni hem eskisini
İşte bizler bu celikten yumruğun sahibiviz,
Geçmişin varisi, mazlum Millet'in âtislviz.

Mücadele birliğinin mahkemesi 2 Mart'ta

Kurulduğu andan beri Beynelmillel Yahudiliğin ve aletleri komünistlerin, Masonların hücumuna; menfaatçi ve eyyamcılarının hiyanet darbelerine maruz kalan Mücadele Birliği aleyhine; hakkında komünizmi övme suçundan dolayı takibat yapılan bir savcı yardımcısını başlattığı dava devam etmektedir. Kayseri olaylarının komünist ve kozmopolit kışkırtmalara karşı tabii bir patlama olduğunu ifade eden bir bildiri, takibat mevzuu yapılmıştı.

Önce 155 ve 312. M. lere sığan savcı yardımcısının; delillerinin çürüdüğünü görünce, yeni hayallere müstenid iddialar piyasaya sürmesi tebessümlere yol açtı. Daha sonraki sayılarımızda Savcı yardımcısı dahil, bütün Mücadele Birliğine düşmanlık yapanların iftiharlarını ve iddialarını teker teker cevaplayacağız.

Dikkat Bütün Milli Mücadeleciler!

Beşiktaş Mühendislik Okulu hadiseleri Yıldız D.M.M. Okul komploları bütün çirkinliği ile sırtımağa başlamıştır.

Işık Mühendislik hadiselerinin ve Yıldız ter-tibinin failleri belli olmuştur.

Bütün mücadeleçiler! Aşağıdaki hainlerin ve katillerin aranmasına başlayınız! Ve adaletin kahhar pencesine teslim ediniz. Bu hain caniler şunlardır:

1 - Zeki Tekeş 2 - Yılmaz Sarı 3 - Mustafa Şimşek 4 - Targan Ülbeyli 5 - Eren Orhan Özkaya 6 - Ali Güngör 7 - Adem Yaman 8 - Cahit Tan 9 - Abdülkadir Koldere 10 - Hüseyin Doğan 11 - Hüseyin Akyol 12 - Necdet Özgür 13 - Abdurrahman Mazicioğlu 14 - Mehmet Alagedik 15 - Namık Turan.

Bu hain katilleri nerede bulursanız yakalayınız. Bu milli cephemiz için en büyük vazifedir.

İnkılâb İlmî

Cemiyet imanını değiştirecek husus da; bu imanı kabul etmiş bir mücadele grubunun yapacağı ideolojik mücadeledir. Bu grup kültürel ve siyasi mücadele vasıtalarını kullanır; ya ideolojisine siyasi ve hukuki bir otorite verir, yahut veremez. Bunu mücadele gösterir. Devlet yani iktidar kültürel, siyasi, iktisadi ve askeri mücadele vasıtalarının, zamanımızda, en mühimlerinden biridir.

DEVLET VE İKTİDAR DEVLET NEDİR?

Devletin menşei veya mahiyetini izah hususunda bir takım nazariyeler ortaya sürülmüştür. Bu nazariyeler devleti ve onun menşei izah hususunda yanlış noktalardan hareket ettikleri için, zaruri olarak hatalar yapmışlardır. Bunlardan bazıları aşağıdadır:

- 1— Devlet, komünistlere göre; bir sınıfın diğer sınıf üzerinde tahakkümünün aletidir. Bir sınıf zorla kudret vasıtalarını kullanarak iktidara gelir ve kendi haricindeki sınıfı esirleştirir. köleleştirir.
- 2— Bir kısmı; «cemiyet bir insan organizmasına benzemektedir» der.
- 3— Bir kısmı devleti aileye benzetmektedir.
- 4— Daha başkaları, devletin en mühim unsuru olan devlet iktidarının ve buna bağlı olarak devletin doğuşunu; insanların hürriyetlerinden muhayyel bir anlaşma ile devlet lehine feragat etmeleri ile izah eder.
- 5— Bir kısmı da; mevcut devleti romantize ederek, varlığının meşruiyetini isbat etmek için, devletin varlığının aklın bir zarureti olduğunu iddia eder.

Bunlar, çeşitli politik saiklerden hareket etmek suretiyle, ya devletin meşruiyetini isbata çalışmışlardır, yahut devletin tarihten itibaren intikâl edişini izaha gayret etmişlerdir.

Mühim olan; Devletin karakterini ortaya koyabilmek, ideolojisi ne olursa olsun, bütün devletlerde değişmeyen unsurun ne olduğunu tesbit etmektir.

Daha evvelki izahlarımızdan hatırlanacağı üzere; devletin değişmeyen unsuru iktidardır. Devletin, bunun yanındaki muayyen vasıfları, ihmal edilebilir. Devlet tarihin muhtelif devirlerinde birbirinden farklı şekiller olabilir. Devletin organizması, yani parçalarından biri olan hükümetin muhtelif devirlerde geçirmiş olduğu safhalar vardır; Meselâ; kabilelerin meydana getirdiği devletlerde hükümet teşkilâtı çok zayıf ve iptidaidir.

Fakat hükümet teşkilâtının zayıf olması ortada bir devletin varlığına mani teşkil etmez. Zamanımızın çok müteakim olan hükümet mekânizmaları da, aynı şekilde bize bir devletin varlığını ortaya koyar.

İzahlarımıza dönerek tekrar ifade etmeliyiz ki; DEVLET, KENDİNİ BİR İDEOLOJİ İLE TAHDİT ETMİŞ TEŞKİLATLI İNSAN GRUPLARININ MEYDANA GETİRDİĞİ KUDRET TİR.

DEVLETLERİ AYIRMADA ÖLÇÜ :

Öyleyse devletleri birbirinden ayırt eden kriter nedir?

Devletleri birbirinden ayıran kriter; hükümet şekilleri, idare tarzları değildir. Devletleri esas itibariyle ayıran şey; onları, o kudreti tahdit eden ideolojidir. O kudreti istikametinde kullanan, kudrete tahakküm eden, onu tahdit eden, onu vasıta olarak istihdam eden ideolojidir.

Devleti karakterize eden, ideolojisi ile tahdit edilmiş kudrettir. İdeolojisi ne olursa olsun, devlet demek; iktidar demektir. İdeolojiyi ayakta tutan, ideoloji düşmanları ile çarpışan iktidar devletidir.

Devleti «ideolojik iktidar» diye ifade edersek; devleti karakterize eden hususun iktidar olduğu, ayıran hususunda ideoloji de olduğu anlaşılır.

Devlet tatbik ettiği ideoloji ile diğerlerinden ayrılır. Komünist devlet, demokrat devlet, İslâm devleti gibi

STRATEJİ VE TAKTİK MEFHUMLARI ARASINDA MÜNASEBETLER

Her birinin ayrı ayrı tariflerini verelim ve aralarındaki münasebeti daha sonra halie çalışalım.

Strateji ve taktik kelimeleri askeri terimlerdir. Muhtelif tarifleri yapılmıştır.

- 1 — «Strateji, kuvvetleri zaman ve yerce, arıy şartlar altında sevk ve idare etmek demektir»
- 2 — «Strateji; çare bulmak ilmidir.»

Moltke

İnkılâbları nazarı itibara alarak stratejiyi şöyle tarif edebiliriz:

STRATEJİ; İNKILAB İDEOLOJİSİNİN NESBİT ETTİĞİ, SON HEDEFE VARMAK İÇİN BÜTÜN KUVVETLERİN ZAMAN VE MEKÂN GİBİ ÇEŞİTLİ FAKTÖRLER GÖZ ÖNÜNDE TUTULARAK SEVK VE İDARESİ, PLÂN VE SANATIDIR.

Taktiğin de tarifini verecek olursak, bu iki mefhum arasındaki fark ortaya çıkar:

TAKTİK; STRATEJİNİN ÇİZMİŞ OLDUĞU ARA HEDEFLERİN ELE GEÇİRİLMESİ İÇİN KUVVET KULLANMAKTIR

Büyük bir muharebenin sevk ve idaresi stratejidir. Birliklerin senelerce çarpışmasını sevk ve idare eden şey stratejik plândır. Bütün kuvvetlerin safhalara göre sevk ve idaresi, mufassal ve umumî plân stratejidir. Bu plânın bölüm bölüm tahakkuk ettirilmesi, tatbik edilebilmesi de taktiktir. Taktik; zaman, mekân ve kullanılan vasıtalar bakımından stratejinin çok küçük parçası demektir. Şu halde strateji ile taktik arasında büyüklük ve küçüklük farkı vardır.

Strateji, taktiğe nazaran, değişmez. Ayrıca stratejinin değişmeyen bir takım kaideleri, kanunları vardır. Bunları ileride göreceğiz. Taktik ise daimî surette değişir. Taktiği değiştiren şartlar da:

1. Evvelâ hareketin vasıl olduğu durum. Hareket muvaffakiyet halinde mi? Hareket teşekkül ânında mı? Hareket darbeyi yapıştırmak üzere mi? Hareket devlete sahip olmuş mu? Hareket sıkışma halinde mi? Hareket taarruz halinde mi?.. Bütün bunlar taktiklerin de değişmesini gerektirir.

Hareketin vasıl olduğu durum, takip ettiği seyir taktiklere tesir eder.

2. İkincisi çalışılan içtimai muhit taktiklere tesir ediyor.

3. Üçüncüsü stratejinin kendisi taktiklere tesir eder.

RUS İHTİLÂLİNDE STRATEJİ VE TAKTİKLERİN KARŞILIKLI TESİRİ

«Strateji, inkılâbın herhangi bir safhasında, bazı hususî şartlar temeli üzerinde, proloteriyanın indireceği darbenin istikâmetini tâyin eder. Bununla birlikte inkılâp kuvvetlerinin, kuvve-i külliyyenin ve ihtiyat kuvvetlerinin nasıl kullanılabilceğine dair bir plân inkişaf ettirmektedir. Bütün bu inkılâp safhası esnasında bu plânın yerine getirilmesi için mücadele eder.» Stalin.

DEĞİŞEN STRATEJİLER : BİRİNCİ SAFHA :

1903 den 1917 Şubatına kadar devam eden 14 yıllık devreyi anlatıyor. Bu 14 yıllık devrede stratejik hedef şu noktaları içine alıyor.

- a. Çarlığın yıkılması,
- b. Orta-Çağ bakiyesinin tasfiyesi.»

Demek ki iki esas stratejik hedefe 14 yıl devamlı olarak gidilmiş ve bu 14 yıl içinde iki netice elde edilmiş; çarlığın yıkılması ve orta-çağ

bakiyelerinin tasfiyesi, stratejinin bu safhadaki hedefleridir.

«Bu stratejik hedefi gerçekleştirecek olan kuvvet proloter güçlerdir. Köylüler proloter gücün yardımcı ve ihtiyat kuvvetleri olarak nazarı itibara almıyor. En esaslı kudretin mahiyeti, istikâmeti köylüler üzerinde hakimiyet tesisine çalışmakta olan liberal monarşist burjuvazinin çarlıkla bir uzlaşma yapmak suretiyle tecrid edilmesidir.»

Liberal monarşist burjuvazi çarlıkla yanyana gelir bir arada bulunursa fakir olan köylü ve proloter güç tam manasiyle açıkta kalmış olacak ve kendilerine hiç bir yardımcı kuvvet el uzatmamış bulunacak böylece işçilerle köylüler birleşme imkânı temin etmiş olacaklardır.

«Komünist strateji, kuvvetlerden istifade plânında ise; çalışan sınıfın, yani işçilerle köylülerin ittifak yapmasını zarurî kılıyor

«Demokratik inkılâbı, tam bir hale gelmek hususunda, proloteriye sevk ve idare etmelidir. Köylü kitlesini, otokrasinin muhalefetine ezecek ve burjuvazinin muhtelif cihetlere temayüllerine set çekecek surette kendisine bağlamalıdır.»

STRATAJİDE İKİNCİ SAFHA :

Olarak 1917 Ocagından 1917 Ekimine kadar geçen on aylık bir devre zikrediliyor.

Komünist stratejiler, bu on aylık devrede, stratejik hedef olarak; Rusya'daki emperyalizmin yıkılmasını ve Rusya'nın emperyalistlerin açmış oldukları harbdan çekilmesini esas olarak zikrediyor.

Demek ki; ikinci safhada esas stratejik hedef emperyalizmin yıkılması ve emperyalist harb olarak iddia ettikleri I. Dünya Harbinden Rusya'nın çekilmesidir. Bu iki stratejik hedefi de on aylık safhada gerçekleştirmiş oluyorlar.

«Bu safhada stratejiyi yürüten en hayati kuvvet genç proloter güçtür. Derhal istifade edilecek ihtiyat kuvvetleri ise köylülerin en fakir en ezilmiş kısmıdır.»

Şu halde stratejiyi yürütmek için bir güç lâzımdır. Bu güç esas hedefe gitmek için lâzım olan insan kudretidir. Komünist sistemde, bu güç; burjuva düşmanı, tam mânâsıyla ihtilâlcî işçi ve köylünün en fakir kısmıdır.

«İhtimal dahilinde bulunan ihtiyat kuvvetleri ise civar memleketlerin işçileridir. Meselâ; Rusya'nın civarındaki Çekoslovakya, Bulgaristan, Romanya, Çin işçilerinin yardımını muhtemel güç olarak düşünüyorlar.

«Müsait şartlar altında strateji kolaylıkla tatbik edilebilir.»

Kuvvetli çarlık Rusya'sının yıkılması, ancak uzun harb yıllarının tazyiki ve emperyalizmin buhranı ile kolaylaşmıştır. Krensky sosyalist bir hükümet kuruyor. Lenin bir darbe ile 1917 ihtilâlini yapıyor. Demek ki müsait şart olarak; uzun harb yılları ve emperyalizm buhranı gerekmiştir. Komünist stratejiler «Rusya'da uzun harb olmasaydı ve Rusya'da büyük bir emperyalizm buhranı bulunmasaydı biz müsait şartlar bulamaz ve bu derece neticeli çalışamazdık» diyorlar.

«Esaslı darbenin istikâmeti; ızdırap çeken köylüler üzerinde hakimiyet tesis etmeğe çalışmakta olan küçük demokrat burjuvaları, manşevikler ve ihtilâlcî sosyalistleri tecrid etmek ve emperyalizmle bir uzlaşma sayesinde inkılâbı nihayete erdirmek»dir.

Demek ki komünist Ruslar 1917 Ocak ayından 1917 Ekim ayına kadar yaptıkları hareketle hem Rusya'yı harbdan çekmiş oluyorlar. hem de emperyalizmle bir anlaşma yapmak suretiyle, bu on aylık müdetin stratejisini kapatmış bulunuyorlar.

«Kuvvetlerimizden istifade plânı; proloteriyanın en fakir köylülerle birleşmesidir.»

(Devamı gelecek sayıda)

Mücadele
Birliğine
Kimler
Düşman?